rozsévač rozsievač

1

január / leden
2016
ročník 85

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Vyberme si ten najlepší a správny hlas

Naděje na cestě

Přejeme vám požehnaný rok 2016

„Od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.“ (Lk 1, 15)

Štědrost – lakomstvo

Konference mládeže v Chebu

Ve dnech 28. října - 1. listopadu 2015 se konala v Chebu konference mládeže. Je již tradicí, že každý rok je setkání na jiném místě a s jiným sborem - tentokrát s mládežníky z obou chebských sborů, kteří se scházejí ve společné mládeži.
Letošní téma znělo „SVATÍ?" Cílem bylo zamyslet se nad naší svatostí z mnoha úhlů - ve středu jsme začínali Boží svatostí, pokračovali pohledem na člověka a jeho svatost, přes vztah ke svatým ve společenství jsme se dostali ke svatosti ve světě a končili jsme v neděli výzvou ke svatému životu skrze Krista. Na konferenci bylo přes 300 mladých lidí, program byl naplněný semináři, workshopy, sportovním odpolednem, večer byl plný chval, promítaly se filmy, po nich jsme diskutovali. Uskutečnil se výlet do nedalekého koncentračního tábora

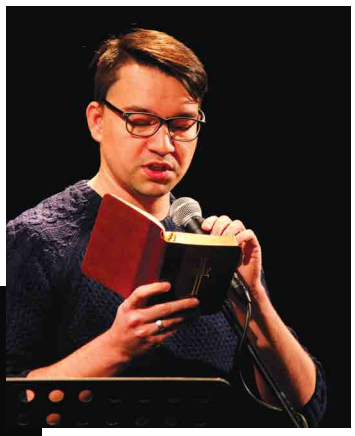

v německém městě Flossenbürg, ve kterém zemřel známý kazatel a spisovatel Dietrich Bonhoeffer. Právě při této příležitosti jsme vybrali jeden večer film s názvem „Agent of Grace" (Agent milosti), který vypráví o jeho životě i smrti.
Novinkou letošní konference bylo setkání skupinek a to každý den po obědě vždy na hodinu.
Ve skupinkách byl vytvořen prostor pro diskuze nad otázkami z hlavního programu, čas pro sdílení i modlitby. Jsme rádi, že i touto cestou bylo možné navázat nová přátelství a poznat se také duchovně.
Co říci na závěr? I na konferencích mládeže se ukazuje, že jsme v mnoha věcech rozdílní - možná bychom některé věci řekli jinak, některé vůbec, o jiných bychom mlčeli. Přes tuto rozdílnost však toužíme po tom, zažívat společenství skrze Krista, díky kterému patříme jeden ke druhému, díky kterému můžeme být SVATÍ před Jeho tváří.
Kéž nás v tom povzbuzují a pomáhají nám i nadále tato setkání.

Jan Jackanič
vedoucí Odboru mládeže BJB

Obsah

Konference mládeže v Chebu 2
Lepšie je byť štedrý, alebo lakomý? 3
Na „úpatí ”roku 2016 4
Rozklad, či rozvoj?
Vyberme si ten najlepší a správny hlas 5
Z Odboru sester 6
„Ano" je víc než „ne"
Drahé sestry!
Konference EBWU v Turecku.....7
Misijní konference BJB - Restart sboru.....8
O jednej (ne)obyčajnej škole.....9
Jak najdeš smysl života.....10
Modlete se z víry, ne ze strachu
Spoločné vďakyvzdanie.....11
Kam patríš?.....12
O hudobných skupinách.....13
Křest v Lovosicích 14
Konference
Podunajské Biskupice s novým kazateľom.15
Explozivní evangelizace ČR
Naděje na cestě - Hope on road 16
K čemu vás Bůh povolal a jak vás můžeme podpořit?
Ponuka DVD 17
Inzercia
Predplatné na rok 2016
Fotokurz s Bibliou/ 11.....18
Redakčné oznamy 19
Ako byť krásna?
Verš Lk 10, 39.....20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Predseda Redakčnej rady: Ján Szőllős
Šéfredaktorka: Marie Horáčková
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, V. Pospíšil, E. Pribulová, Lýdia Bodnárová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 902 815 188. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I. F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 1/2016: 9. 12. 2015
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

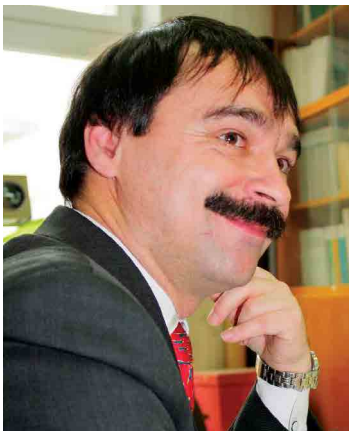

Ján Szőllős

Je to zdanlivo nezmyselná otázka a asi každý normálny človek na ňu odpovie, že je lepšie byť štedrý. Už v rozprávkach sme sa v detstve stretali s tým, že štedrí ľudia, ktorí boli ochotní sa podeliť, boli nakoniec odmenení, kým lakomci boli za svoju lakomosť potrestaní. Je to tak len v rozprávkach alebo aj v každodennom živote?
Určite by sme popri rozprávkach našli aj mnohé knihy a štúdie, ktoré rozoberajú z filozofického, etického, sociologického, ekonomického a všelijakého iného hľadiska tému štedrosti a lakomstva. Možno by tam neboli presne tieto slová, ale určite by sme tam objavili slová dotácie, sociálna pomoc, podpora, alebo zisk, úspory, kapitál, financie. Závery týchto štúdií už nie sú také jednoznačné.
Celkom inak sa nás táto téma dotýka, keď si tú otázku položíme osobnejšie. Som ja vo svojom každodennom konaní, vo svojich postojoch štedrý, alebo lakomý? Na prvý pohľad sa nám to môže javiť ako otázka morálky, ale z pohľadu Písma je to otázka života a smrti. Lakomstvo bolo zaradené ranou cirkvou medzi tradičných sedem smrteľných hriechov. Božie Slovo nevymenúva zoznam smrteľných hriechov, ale hovorí, že odplatou za hriech je smrť **(R 6, 23)**, ak nie je vyznaný, odpustený a obmytý krvou Pána Ježiša.

Lepšie je byť štedrý, alebo lakomý?

Náš výber medzi štedrosťou a lakomstvom nie je len obyčajným morálnym rozhodnutím. To, či som štedrý alebo lakomý, je prejavom môjho výberu, komu chcem slúžiť, Bohu alebo mamone. Pán Ježiš veľmi jasne hovorí vo svojej kázni na vrchu: *„Nikto nemôže slúžiť dvom pánom; lebo buďto jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone“* **(Mt 6, 24).** V liste Efezským je lakomec priamo stotožnený s modlárom a zaradený medzi tých, ktorí nezdedia Kráľovstvo Božie **(Ef 5, 5)**. Lakomstvo je aj prejavom nedôvery voči Bohu, že sa o mňa a moju rodinu postará.

> ***„Dávajte a bude vám dané“ (Lk 6, 38)***

Štedrosť a ochota dávať tým, ktorí to potrebujú, je v Božom slove spojená s mnohými zasľúbeniami. Možno ste už aj vy uvažovali nad tým, ako najvýhodnejšie uložiť svoje prebytočné prostriedky, aby ste mali čo najväčší úrok. V knihe Príslovíje zaujímavý výrok: *„Hospodinu požičiava, kto sa zmilúva nad chudobným. On mu odplatí jeho dobrodenie“* **(Pr 19, 17)**.
Najlepšou, najmúdrejšou investíciou je byť štedrý.
Pán Ježiš sa tiež vyjadril jednoznačne, že naša miera, naše dávanie má byť štedré: *„Dávajte a bude vám dané. Mieru dobrú, natlačenú, natrasenú a vrchom nasypanú dajú vám do lona; lebo akou mierou meriate, takou vám bude namerané“* **(Lk 6, 38)**. Nejde tu pri tom o jednorazový akt, ale o postoj štedrosti. Ani motívom štedrosti nie je to, že dostaneme odplatu (hoci zasľúbenie platí), ale skutočnosť a vedomie toho, že Boh sám, náš Nebeský Otec, je k nám štedrý a dáva nám všetko potrebné k životu. On za nás dal svojho Syna a akoby nám s Ním nedaroval všetko? **(Rim 8, 31 – 32)** Ak sme nasledovníci Pána Ježiša Krista, v ktorých On obnovil Boží obraz, na ktorý sme boli stvorení, máme šancu prekonávať svoje prirodzené sebectvo a lakomosť a byť štedrí k ľuďom okolo nás tak, ako Pán bol a je štedrý k nám. Môžeme a máme byť štedrí nie preto, že sa to patrí, alebo preto, že nám to prinesie výhody, ale z vďačnosti Bohu za to, čo od neho dostávame.

Na „úpatí“ roku 2016

Když končí rok a přichází rok nový, jeví se mi, jako bych vystoupil na vysokou horu a díval se zpět, jestli jsem po výstupu této „cesty“ někde něco nezapomněl, jestli byla cesta rovná, klikatá, lehká nebo těžká, jestli se tyto „cesty“ křížily. Na počátku roku se na chvíli zastavím a dívám se dopředu. Všechno jako bych viděl zamlžené. Kudy letos cesta povede a co všechno mě na ní potká? Každý rok stoupáme vzhůru. Až na konci roku dojdeme na vrchol „hory“. Ne všechno si budeme pamatovat, co jsme vykonali nebo měli vykonat a nevykonali. Rok od roku nám naše paměť slábne, ubývá sil, nohy slábnou. Je to dobře nebo špatně? Už se méně trápíme minulostí, neboť jsme nejednu věc zapomněli nebo se více trápíme pozemskou budoucností. V literatuře se dozvídáme, jak dobře a správně umět stárnout, jak využít čas, atd. Ať byl ten výstup na vrchol „cesty“ jakkoliv těžký, na jednu věc bychom neměli zapomenout - na vděčnost Pánu Bohu. Křesťan ví, kam směřuje. Ona budoucnost, kterou nám připravil náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus, je něco, co očekáváme, co se nedá vyjádřit slovy ani popsat. K tomuto cíli nesměřují jen senioři, ale platí to také o malém dítěti.

Jsme vděčni Pánu Bohu, že nás tímto uplynulým rokem bez úhony provedl a že ta cesta s Ním byla krásná, i kdyby nás třeba vedl nesnadným údolím, byť bychom se neudrželi ani na nohou, ale mít vědomí, že tou cestou jde s námi náš Bůh a Pán, se nedá ničím nahradit. Kolik dobroty jsme od Něj okusili a kolik darů jsme přijali, to nikdy nespočítáme. Každý rok, a každý den je od Boha velikým darem. Každý den nám Pán Bůh dává čas, který využíváme podle vlastní vůle a vlastních potřeb. On nás tady nechává o samotě, protože má pro nás, pro mě, pro tebe úkol. Jaký je to úkol? Na Božím díle je mnoho úkolů, ale který z těch úkolů je pro mne? Jeden úkol máme všichni stejný a není to malý úkol: „Vy jste světlo světa**.** Když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích**.** Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře“ (Mt 5, 14–16). Jeden z velikých darů je i ten, že můžeme žít ve společenství Boží rodiny.

> *„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“ (Mt 28, 20b).*

Mnohokrát jsem pročetl žalmy, ale nejvíc žalm 23 a žalm 103. Z tohoto žalmu budu citovat verše, které jsem nejednou jen „přeletěl“. Ale najednou mne zastavil verš: „Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé, jeho svatému jménu. Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věnčí tě svým milosrdenstvím a slitováním. Po celý tvůj věk tě sytí dobrem!“ Dobré není jen to, co já uznám za dobré, ale dobré může být to, co mě bolí, trápí, i životní neúspěch, jen aby mě to všechno drželo při mém Pánu. Okusil jsem mnoho dobrého i mnoho toho, co bolí, ale bral jsem to jako od Pána Boha. Dobré je to, co vede k Pánu Ježíši nebo mne při Něm drží. Nedávno jsem se zastavil na začátku tohoto žalmu. Musel jsem přemýšlet nad slovem: „Nezapomínej na žádné jeho milosrdenství!“ Že děkuji za prožitý rok, za šťastný návrat z cesty, za uplynulý den, za odpočinek v noci, za jídlo a za ty nejbližší kolem mě, to pokládám za samozřejmost a jsem za to Pánu Bohu vděčný. Těch věcí, které nám Pán Bůh dává, je nespočetně mnoho. Staly se věci a události tak „malinké,“ že jsem na ně nemyslel, to přece patří k životu, to nám přece Pán Bůh od samého počátku dává. Žalm 103 mě přivedl k myšlence, že nic není samozřejmé. Za to samozřejmé, co patří k životu, nebudu stále děkovat a pamatovat. Od toho okamžiku mne toto slovo ze žalmu silně oslovilo: „Nezapomínej na žádné jeho dobrodiní!“ Co to je to Boží dobrodiní? Že se mohu napít studené vody, že si mohu zavázat tkaničky u bot, to bych zde nevypočítal. Je Jeho dobrodiní i to nejmenší? Ano, i to nejmenší je Boží dobrodiní. Dobrodiní je všechno, za co mohu Bohu děkovat. Není nic, co je od Něho, abych za to neděkoval.

Jsme na počátku roku 2016. Jen Pán Bůh ví, jak daleko v tomto roce dojdeme**.** Před námi je 365 dnů a to není málo. Čím vším projdeme a co všechno nás potká, to nikdo neví, ale to nejdůležitější víme. Nejdůležitější pro moji a tvoji cestu v tomto roce, pro můj i tvůj život, je vděčnost Pánu Bohu a znovu vděčnost. Mějme stále v mysli a v srdci to, co řekl Pán Ježíš svým učedníkům. To platí i pro nás a bude platit, dokud bude lidstvo žít, dokud se bude kázat evangelium Kristovo**: „A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28, 20 b)**

Když půjdeme v síle Ducha svatého, potom naše cesta nebude dlouhá a těžká, nebude ani cestou nářku. Víme, kdo jde s námi, víme, o koho se můžeme opírat a kdo nás drží i nad propastí našich nejistot. Je to náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus. Když jsme slabí a čímkoli ranění, pak nás nese On, jak to řekl v podobenství o dobrém pastýři v 15. kapitole Lukášova evangelia. Pamatujme, že i kdybychom byli uprostřed rozbouřeného moře, i kdyby se lodička našeho života potápěla, je v ní jistě Pán Ježíš. A kde je On, tam není nebezpečí.

Čeho bych se báti měl,
když se mnou je můj Spasitel!

Vlastimil Pospíšil

Rozklad, či rozvoj?

Lakomstvo je podľa biblického slovníka dôsledkom zvráteného pomeru človeka k Bohu a Jeho zákonom. Ide o silné sebazdôraznenie, ktoré sa môže prejaviť ako sebecká snaha a túžba dostať pod svoju moc iné osoby alebo veci. **Žiadostivosť narušuje a rozkladá osobnosť človeka, ale aj spoločnosť, lebo prebúdza závisť a nenávisť.** Ak sa táto žiadostivosť sústredí na peniaze alebo majetok, ide o lakomstvo, ktoré má zhubné následky pre dušu. Biblia hovorí, že **zo žiadostivosti pochádzajú boje medzi ľuďmi a vojny** (Jak 4, 1). Ďalej pokračuje tým, že **„koreňom všetkého zla je láska k peniazom“** (1Tim 6, 10). Tu niekde sú príčiny aj súčasnej ekonomickej a imigrantskej krízy, keď to už začína vrieť aj v Európe. Ľudia utekajú za „lepším“ životom a pašeráci na nich zarábajú. Politické projekty sa rúcajú a mnohí vodcovia krajín sú bezradní, pretože stavali na piesku. Celá súčasná spoločnosť sformovaná médiami je nastavená tak, že navonok žijú ľudia bohato, dbajú na vonkajší lesk, ale vnútorne sú chudobní, bezradní, prázdni. Je to choroba, na ktorú upozorňoval už Pán Ježiš, keď hovoril: „Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Starostlivo čistíte povrch nádob, ale vnútrajšok napĺňate tým, čo ste vo svojej chamtivosti nahrabali. Slepí farizeji, najprv vyčistite vnútrajšok nádoby, iba potom bude naozaj čistá. Beda vám, učitelia Zákona a farizeji, pokrytci! Podobáte sa ozdobeným hrobom, ktoré zvonka vyzerajú krásne, ale dnu sú iba kosti mŕtvych, hniloba a práchnivina. Usilujete sa vyzerať sväto, ale pod zbožným zovňajškom sa skrýva srdce plné pretvárky a nečistoty (Mat 23, 25 – 28). Taká je aj súčasná spoločnosť, v ktorej žijeme. Kým neurobíme radikálnu zmenu a nezačneme žiť navonok chudobne a vnútorne bohato, nemáme šancu. Bez premeny – pokánia – skončíme všetci medzi šialencami, akých teraz vidíme zatiaľ ešte len na obrazovkách! Nie nadarmo sám **Boží Syn žil na tejto zemi navonok chu-**

dobne, ale vnútorne bohato. Celé Písmo o tom hovorí. Od narodenia, cez pokúšanie na púšti a v každodennom živote. Raz povedal: „Líšky majú svoje skrýše a vtáci svoje hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil" (Mat 8, 20). Na druhej strane takýto spôsob života bol oslobodzujúci a významnou mierou prispel k dosiahnutiu najväčšieho víťazstva všetkých čias. Je možné sa ešte zastaviť na tejto ceste morálneho rozkladu spoločnosti? Áno, je. Pred každým z nás však stojí výzva: „**Osvojte si zmýšľanie Ježiša Krista**, ktorý, hoci sám bol Boh – nedomáhal sa božských nárokov, zriekol sa slávy a moci a ochotne prijal úlohu najobyčajnejšieho človeka. Ba strpel aj také ponúženie, že ho popravili na kríži ako najväčšieho zločinca. Ale práve preto ho Boh povýšil a dal mu takú slávu, že sa pri jeho mene raz sklonia všetky sily na nebi, všetci ľudia na zemi i pod zemou a v úcte na slávu Boha Otca každý vyzná, že Ježiš Kristus je Pán" (Fil 2, 5 – 11). „Lebo znáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že súc bohatý, pre vás bol schudobnel, aby ste vy zbohatli jeho chudobou" (2Kor 8, 9). Každý máme možnosť zastaviť sa a urobiť rozhodný obrat od vonkajšieho lesku pozlátok k svojmu Stvoriteľovi a jeho vnútornému bohatstvu. To bohatstvo pramení z viery v Božie slovo, ktoré je zároveň aj mocným liekom pre zranené duše i telo. „Raz popoludní okolo tretej sa Peter a Ján uberali do chrámu v Jeruzaleme na pravidelné modlitby. Práve ta prinášali nejakého človeka od narodenia chromého. Každý deň ho usadili pri chrámovej bráne, ktorá sa volala Krásna, a tam prosil o almužnu tých, ktorí vchádzali do chrámu. Keď videl prechádzať Petra a Jána, aj ich poprosil o almužnu. Zastali pri ňom a Peter povedal: „Pozri na nás!" Žobrák sa na nich túžobne zahľadel v nádeji, že niečo dostane. Ale Peter pokračoval: „Zlato ani striebro nemám, ale dám ti cennejší dar. V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a choď!" na to chytil žobráka za pravú ruku, zdvihol ho a v tom okamihu do ochrnutých nôh a kĺbov chromého vstúpila sila. Vstal, chodil a vošiel s apoštolmi do chrámu. Poskakoval od radosti a chválil Boha" (Sk 3, 1 – 8). Iba Božie slovo v moci Svätého Ducha rieši naše problémy, aj tie, ktorým čelíme teraz. Zastavuje akýkoľvek rozklad, tak ako soľ, a vnáša svetlo do každej situácie. Napomáha **uzdravenie vzťahov, harmonický rozvoj osobnosti človeka, vzťahov v manželstvách a rodinách, v celej spoločnosti, ako aj vzťahov medzi národmi.** Pán Ježiš povedal: „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Jedného totiž bude nenávidieť a druhého mať v láske, alebo jednému bude dávať prednosť a druhého bude zanedbávať. Nedá sa slúžiť zároveň Bohu aj majetku" (Mat 6, 24). Milý čitateľ! Ak si sa ešte nerozhodol, môžeš tak urobiť teraz: pre rozklad svojho života, alebo jeho rozvoj za každých okolností.

Použité preklady Biblie: NZ „Nádej pre každého", Roháčkov a Ekumenický.

Ľubomír Počai

Vyberme si ten najlepší a správny hlas

Drahí bratia a sestry,
všetkým vám prajem od nášho Pána Ježiša požehnaný nový rok. Za nami je minulý rok, ktorý bol pre niekoho dobrým a požehnaným, pre niekoho možno nie. Nech to už bolo akokoľvek, je isté, že niečo sme ovplyvniť mohli a niečo nie. Teraz sme vstúpili do nového roka a nového obdobia nášho života s novými nádejami, plánmi a túžbami. My veriaci v Krista veríme, že náš život bude aj v tomto novom roku primárne určovaný Božím vedením a Božou prozreteľnosťou; na druhej strane bude naša životná cesta do určitej miery určovaná aj našimi rozhodnutiami, podľa toho, akú čiastku života si vyberieme. Biblický príbeh dvoch sestier Marty a Márie nám to potvrdzuje (Lk 10, 38 – 42).
V tomto príbehu nachádzame návod, ako si v tomto novom roku vybrať tú správnu cestu, tú dobrú či tú najlepšiu čiastku, podiel či stránku života. Lebo od toho, čo si vyberieme, bude v mnohom závisieť naša životná cesta.
Čo by sme si mali vybrať?

1. Vyberme si to najlepšie miesto – pri nohách Ježiša Krista, tak ako Mária. Martu vidíme hlavne v kuchyni. To neznamená, že sa nemáme starať o svoje rodiny, že nemáme pracovať... Je tu však niečo, čo Máriu robí inou než je Marta. Je to vyjadrené slovíčkom „aj". Hovorí o tom, že Mária si pri všetkých povinnostiach každodenného života našla čas sadnúť si k nohám Ježiša Krista, čas byť s Ježišom. Preto Ježiš povedal, že Mária si vybrala tú lepšiu stránku či čiastku. Veď pre Božie dieťa niet krajšieho a lepšieho miesta, než keď si môže sadnúť k nohám svojho Spasiteľa.
V tomto novom roku sa bude diabol i svet snažiť zasypať náš život prácou a rôznymi starosťami každodenného života, aby sme si nenašli čas sadnúť si k nohám nášho Pána… Svet nám bude ponúkať „lepšie" miesto v zamestnaní, v spoločnosti, len aby sme viac času sedeli v práci, pred televíziou, počítačom, na internete a pri svojich záľubách. Avšak od toho, čo si dnes vyberieme, kde budeme najviac času „sedieť", závisí, či to v tomto roku bude pre náš život tá najlepšia čiastka alebo nebude. Vyberme si dnes ako Mária.

2. **Vyberme si ten najlepší a správny hlas** – hlas nášho Pastiera Ježiša Krista, tak ako Mária. Mária sa rozhodla, že si v ruchu všedných povinností nájde čas na to, aby si na chvíľku sadla k nohám Pána Ježiša, aby počúvala slová Pána Ježiša Krista, slová večného života. Rozhodla sa, že nie iba chlebom bude sýtený jej život, ale že svoju myseľ, svoje srdce bude sýtiť chlebom Božieho slova; že bude ako ovečka načúvať hlasu svojho Pastiera (J 10, 27). A čo my? V tomto roku budeme zaplavení mnohými hlasmi, budeme tlačení k tomu, aby sme počúvali hlas ducha doby, hlasy rôznych bludných nebiblických učení, hlas svojho srdca... Skrze veľkoplošné reklamné bilbordy, letáky v našich preplnených schránkach, správy a reklamy v televízii, filmy, internet a rozhlas budeme bombardovaní tisícami hlasov. Musíme si však vybrať, čo alebo koho budeme v tomto roku počúvať, aké hlasy budú formovať naše myslenie, naše srdce, postoje... Bude to hlas Pána Ježiša Krista, alebo hlasy tohto sveta? Od toho totiž bude závisieť, či si do tohto roka vyberieme tú najlepšiu stránku života, alebo nie. Vyberme si podiel ako Mária – podiel, ktorý nám nik nevezme.
3. **Vyberme si správne priority.** Prioritou Márie bolo byť s Ježišom Kristom, pri jeho nohách, načúvať jeho hlasu, jeho slovu. Prioritou Marty bola služba: Pánovi i ľuďom. Bolo rozhodnutie Marty zlé? Určite nie. Avšak text nám odhaľuje skrytú trhlinu služby. Marta, zdá sa, bola taká zaujatá službou a obsluhovaním, že zabudla na to „jedno", čo malo byť v danej situácii prioritou: sadnúť si k nohám Ježiša Krista;

čerpať z Jeho slova; pestovať osobný vzťah s Pánom Ježišom. Tieto skutočnosti musia mať aj v službe prioritu. Z nich vyplýva kvalita našej služby. Je zrejmé, že Marta bola svojou službou rozrušená, rozorvaná. Mala srdce pre službu, ale zanedbala priority, zabudla na vlastné srdce. Tento príbeh odhaľuje skryté nebezpečenstvo, ktoré hrozí kazateľom, misijným pracovníkom, ľuďom, ktorí stoja v rôznych oblastiach cirkevnej a zborovej služby... Niet divu, že potom prichádza frustrácia a vyhorenie v službe.

Pán Ježiš tak v tomto príbehu kladie pred nás na začiatku roka veľkú výzvu: aké miesto a hlas bude pre nás tým najvzácnejším? Čo urobíme prioritou nášho života? Je mojím prianím pre všetkých nás, aby sme si vybrali podiel tak ako Mária, ktorý nám nebude nikdy odňatý. Tak bude náš život na slávu nášho Pána, na požehnanie jeho ľudu i ľudí okolo nás.

Darko Kraljik

Z Odboru sester

Patsy Davis, výkonná ředitelka Odboru sester BWA, odchází k 31. prosinci 2015 do důchodu, po 17 letech služby na této pozici. Ksenija Magda, presidentka, o ni řekla: „Iniciovala mnoho projektů. Celosvětový Den modliteb baptistických žen se díky ní stal uznávanou službou a spojil baptistické ženy v modlitbě i praktické službě. Má úctu mnoha žen na všech kontinentech a pod jejím vedením se Odbor sester stal příkladem efektivní celosvětové služby. Vážíme si Patsyny věrné služby."

Ona sama říká: „Bůh mě povolal před mnoha lety, abych pracovala s ženami a žehnal mi celých těch 17 let." Presidentka Odboru sester jí přeje, aby jí a její službě Bůh, náš Pán a Otec, nepřestával žehnat ani v budoucnosti.

Před službou v BWA (od roku 1998) byla Patsy Davis 21 let misionářkou organizace International Mission Board. Pracovala jako tajemnice Národní sesterské misijní jednoty ve Venezuele. Poté nahradila Willen Pierce, která zemřela v březnu 2014. Na svou pozici rezignovala v červenci 1997.

„Ano" je více, než „ne"

Někdo charakterizoval skupinu věřících slovy: „To jsou ti, co nesmí. Nesmí kouřit, krást, pít, smilnit a jiné." Pravděpodobně tento nevěřící pozorovatel věřících vůbec nepochopil podstatu věci, že nejde o to, že nesmím, ale nemusím. Ale nelze vyloučit ani to, že u těchto věřících byl položen důraz jen na to, co nemají dělat a pozitivní stránkou praktického křesťanského života se již moc nezabývali.

Ale jak je to v našem životě? Boží přikázání v Desateru, týkající se vztahu k lidem, jsou vyjádřena negativní formou, začínají předponou „ne". Ale když Pán Ježíš shrnul Desatero do jednoho-dvou přikázání, neřekl: „nebudeš nenávidět ...", ale řekl: „budeš milovat ...". Pro začátek potřebuje člověk slyšet jasné „ne", co se Bohu nelíbí, co je hříchem. Ale na další duchovní cestě již s tímto kriteriem nevystačíme. Vždyť hříchem je nejen to, že člověk poruší Boží přikázání zákazu, ale hříchem je také absence dobrých skutků, skutků lásky. Boží slovo jasně říká: „Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích." (Jk 4, 17)

V příběhu o milosrdném Samařanu Ježíš vyprávěl také o knězi a levitovi. (Lk 10) Ti nezbili a neokradli poutníka, to udělali lupiči. Ale oni ho obešli a neposkytli mu pomoc. Jejich hřích spočíval v tom, co neudělali.

Apoštol Pavel v dopisu Efezským (Ef 4, 25-32) velmi výstižně vyjádřil potřebu nejen opustit negativní věci, ale konat věci pozitivní. Několik příkladů (citováno volně): nelžete, ale mluvte pravdu; nekraďte, ale buďte štědří; nemluvte špatně, ale dobře; nebuďte tvrdí, ale odpouštějící; nepěstujte zlobu a hněv, ale buďte laskaví.

„Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích" (Jk 4, 17).

Jistě nám dochází, že ta druhá půlka konkrétních skutků (nejen nekrást, ale být štědrým) je náročnější. Náročnější však nemusí nutně znamenat těžší. Těžší je to tehdy, když to přijmeme jako další, náročnější „břemeno křesťanského života". Máme však jinou možnost přístupu k druhé půlce: Ježíš dává sílu nejen opustit hřích, ale dává také sílu k pozitivním skutkům. Nabízí svobodu od hříchu i svobodu k činění dobra.

Bůh ať vás posílí ve všem dobrém, abyste plnili Jeho vůli; On v nás působí to, co se Mu líbí, skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva na věky věků! (Žd 13, 21)

Milan Kern

Drahé sestry!

Máte rády nové začátky? Stojíme opět na jednom z nich. Začátek roku znamená zhodnotit to, co jsme prožily ve starém roce, a očekávat nové. Je dobré se ptát hned na začátku roku: „Pane Bože, k čemu mne v letošním roce voláš? Co je potřeba změnit v mém životě? Čemu mám věnovat čas? Čeho se mám vzdát? Do čeho se mám zapojit já, moje rodina?"

Žalmista v 16, 11 říká: **„Stezku života mi dáváš poznat, vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonalé blaho."**

Pokud je naše touha poznat Boží vůli pro další kroky života opravdová, věřte, že Pán Bůh vás nenechá bez odpovědi. Pán Bůh má pro nás připravena mnohá požehnání, která musíme předávat dál. Pokud požehnání zůstává jen u nás, může se změnit v žádostivost, zahořklost, mrzutost. Stojatá voda se zkazí, už se nehodí pro zavla-

žování. Nezastavujme proudy živé vody pramenící z Boží blízkosti.
Nemusíme pro to dělat žádná mimořádná opatření. Stačí se rozhodnout, vidět vždy a ve všem na prvním místě Pána Ježíše Krista a věřit, že Jeho přítomnost je skutečná. **„Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.“ (Ž 46, 2)** Ponořme svůj život hned v začátku do pravd Božího slova a poznáme neskonalé blaho. Ne naše plány, ale Tvé plány, Pane Bože, naplň v tomto novém roce.
Satan se bude snažit zastřít vidění a odvrátit pozornost od Božích pravd a dávat nám před oči jeho lži, touhu po nejrůznějších věcech a událostech. Pak

se snadno stane, že už neuvidíme jasně Pána Ježíše, ale náš prospěch. Satan vždy působí pozvolna, jeho polopravdy mohou odklonit úhel pohledu. Není nic špatného být obklopený lidmi, ale může to zastřít výhled na Pána Ježíše. Není nic špatného milovat svoji rodinu, matku, děti, ale Pán Ježíš má prvenství. Satan zná tu strunu, která není napnutá směrem k Pánu Ježíši a na tu zadrnká.
Možná nás v tomto roce čeká i trápení, ale vy víte, že po krátkém utrpení nás Pán Bůh obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Tak to říká Bible. On jediný ví, jak přesně máme vypadat, abychom se hodily tam nahoru. Zabrušuje hrany a to, jak víme, někdy bolí. Ale má to smysl. Žijme prostě a přinášejme zavlažení na vyprahlou půdu kolem nás. Nebuďme uzavřenou nádobou, ve které se voda kazí. Zachovejme si důvěrný vztah s Pánem Ježíšem Kristem, v modlitbě se k Němu obracejme a nechme přitékat požehnání do našeho života, abychom mohly být požehnáním pro druhé. On sám bude jednat. S Ním budeme na pravém místě v pravý čas. Nikdy nás nemůže zklamat. Být s Ním je vrcholem radosti! To vám upřímně přeji v novém začátku roku

Helena Včeláková předsedkyně Odboru sester BJB v ČR

Konference EBWU v Turecku

Ve dnech 12. - 15. 11. 2015 se v Turecku konala konference sester z celé Evropy a některých zemí Asie. Za SR se účastnily sestry R. Maďarová a L. Sýkorová a za ČR sestry H. Včeláková a J. Vimpelová.
Téma konference bylo stejné jako téma Modlitebního dne baptistických žen: „Povstaň a sviť.“

„Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.“ (Iz 60, 1)

Hlavní přednášející byla sestra Ksenija Magda z Chorvatska, která je od letošního roku novou předsedkyní Světového svazu baptistických žen. Právě v době, kdy je celá Evropa zasažena uprchlickou problematikou, měly bychom být my křesťané světlem nešťastným lidem bez domova a často bez naděje.
Na zahájení konference nás přišel pozdravit kazatel Izmirského baptistického sboru br. Cevik. Velkým povzbuzením pro nás byla prezentace práce, kterou koná izmirský baptistický sbor právě s přispěním pomoci od baptistů z České republiky. Byly jsme na chvíli součástí humanitární pomoci, která může být konána také díky vám, kteří jste přispěli ve sbírce na Turecko. Br. Cevik vyprávěl, jak se jejich 30členný sbor stará o uprchlíky, jejich pravidelné nedělní vyvařování obědů pro 100 lidí bez domova. Otřesné svědectví zaznělo od sestry ze Sýrie, která po tom, kdy byl zabit její tatínek s bratrem, musela s nemocnou maminkou utéct z domova. Azyl našla právě u rodiny br. kazatele Cevika. O pronásledování a nenávisti k tureckým křesťanům jsme četli v několika předchozích Rozsévačích. S velkou úctou a na modlitbách na ně chceme myslet, protože i přes všechno soužení se nestarají jen o sebe a svou rodinu, ale stále s nadšením a láskou slouží druhým bez rozdílu, zda jsou to křesťané nebo muslimové.
Sestra Zilola z Uzbekistánu nás znovu vedla k vděčnosti za to, že v naší zemi můžeme svobodně vyznávat svou víru v Pána Ježíše, bez obav zpívat a i vydávat svědectví. Vyprávěla nám o tom, že v Uzbekistánu je zakázáno veřejně mluvit o Pánu Ježíši. Ten, kdo by „svedl“ muslima ke křesťanství, může být bez soudu zabit. To se také mnohokrát stalo.
Sestry z Chorvatska vyprávěly o pomoci běžencům. Ve městě, kudy jich prochází nejvíce, sídlí také baptistický sbor. Na naši otázku, jestli nemají strach, vůbec neodpověděla, protože o tom prý nikdy nepřemýšlela. Podél cesty, kudy jich proudí tisíce týdně, obyvatelé města před své domy postavili stoly, na které dávají oblečení, jídlo, hygienické potřeby. Procházející zástupy běženců si berou jen to, co nutně potřebují.
Co spojuje křesťany různých církví na Ukrajině?
Strach z vleklé občanské války. Sestra z Ukrajiny nám ukazovala záběry z náměstí v Charkově plné klečících a modlících se lidí. Bez rozdílu vyznání baptisté, pravoslavní, letniční aj. - klečí vedle sebe a zoufale volají k Bohu o smilování nad jejich zemí. Do Charkova utíká velké množství Ukrajinců z doněcké a luhanské oblasti. Tito zoufalí lidé nemají kam jít. Domovy mají rozstřílené a zničené bombardováním. Zachránili si jen holý život. Charkovské nemocnice jsou plné zraněných vojáků. Ředitelé nemocnic obvolávají kazatele křesťanských sborů a prosí o pomoc. Potřebují, aby někdo povzbuzoval, zpíval a četl z Bible

Zleva: J. Vimpelová, H. Včeláková, A. Ujvari, předsedkyně EBWU, K. Magda, předsedkyně žen BWA, L. Sýkorová, R. Maďarová

právě zraněným vojákům. Když jsme se s ostatními sestrami loučily, slíbili jsme jim, že jejich svědectví nezapadnou, ale že o tom budeme mluvit i v našich sborech, na modlitebních skupinkách.
Prosíme vás o modlitební zápas za ty, kdo nezištně pomáhají a slouží druhým na nebezpečných místech. Znovu jsme si uvědomily, jakou máme milost od Boha, že žijeme v zemi, kde není válka, a že máme svobodu vyznávání své víry.
Z uvedených svědectví se může zdát, že konference byla smutná a snad i pesimistická. Ano, společně jsme někdy plakaly, ale bylo i mnoho důvodů k radosti a úsměvům. Je již tradicí, že sestry z jednotlivých zemí přivezou různé dárky a předměty, kterými reprezentují svoji zem. Nám, sestrám z Čech a Slovenska, letos moc pomohla sestra Elenka Pribulová, která napekla a nazdobila krásné perníčky ve tvaru lampičky. Každému se moc líbily a šly „na dračku".
A co napsat na závěr vyprávění z konference z Turecka? Rozloučily jsme se modlitbou a veršem na cestu z Matoušova evangelia 5, 16: **„Tak, ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích."**

Naší touhou je svítit v Popradě, v Praze, v Lučenci i v Žatci.

Jiřina Vimpelová

Misijní konference BJB – Restart sboru

Vzhledem k tomu, že mise a misionáři musejí být flexibilní, přesunulo se místo konání konference po letech z Vysokého Mýta do Prahy. Změnilo se místo, ale ne koncepce. Opět jsme se snažili pozvat přednášejícího se zajímavým tématem a osobními zkušenostmi k němu. Tentokrát do Prahy přijel Jakub Limr, kazatel sboru Mozaika – Hradec Králové.
Jakub Limr (*1979) se stal křesťanem ve svých 18 letech. Studoval medicínu, ale pak přešel na Evangelikální teologický seminář. Už během studia (od roku 2001) začal sloužit v Křesťanském společenství Hradec Králové. Přišel mezi skupinu 12 lidí, kteří měli za sebou špatnou zkušenost s církví, a Jakubovým úkolem bylo pokusit se znovu nastartovat královéhradecké KS. To se podařilo a vznikla církev s přívlastkem Mozaika. Spolu s týmem dalších vedoucích vedl Jakub Mozaiku k druhému restartu před cca 4 lety a to směrem k církvi, která je otevřená ven – k nevěřícím. Změnila se koncepce nedělních shromáždění a dalších aktivit sboru. V roce 2015 bylo v Mozaice pokřtěno 13 lidí a mozaikové bohoslužby navštěvuje každou neděli asi 80 dospělých.
Seminář "Restart sboru" se zaměřil na 3 zásadní oblasti pro službu vedoucích v církvi: **Schopnosti** (Neděláš toho moc? A děláš to, co skutečně máš?) **Odvaha** (Pět posledních slov církve zní: „Takhle se to vždycky dělalo.") a **Srozumitelnost** (Čeho chcete dosáhnout a jak zjistíte, že jdete správným směrem?). Jakub Limr také během semináře s námi sdílel, co se naučil jako pastor Mozaiky a co by si přál, aby mu někdo řekl, když na sboru začínal.
Krátce uvedu několik poznámek k bodu schopnosti vedoucích a služebníků v církvi. Jakubovým základním sdělením bylo, že potřebujeme fungovat na základě svých schopností. Člověk by měl dělat to, k čemu je obdarován. Někdy je čas „vstoupit do mezery", tj. udělat, co je aktuálně potřebné, ale nedělat to dlouhodobě. Každý z nás si měl poznamenat dvě věci, které nám ve službě jdou a jsou našimi silnými stránkami. Také jsme si napsali dvě věci, které nám nejdou a jsou našimi slabými stránkami. Pak jsme si na číselnou osu od nuly do deseti zanesli naše slabé stránky (někde mezi 0-5) a také silné stránky, ty byly mezi 5-10. Potom jsme byli otázáni, čemu bychom se teď měli věnovat z těch čtyř věcí, které jsme si zapsali do oné číselné osy. Odpovědí bylo to, že většina z nás by zapracovala na našich slabých místech. Což je ovšem chyba! V naší službě se až příliš soustřeďujeme na to, co nám nejde. Jezdíme proto na různé semináře, čteme knihy o tom, jak se zdokonalit a pak se třeba posuneme na oné ose, ovšem maximálně tak o jeden stupeň. Naprostá většina z nás se nikdy nedostane ani na 5. Při této naší snaze zlepšit své slabiny pak zanedbáváme naše silné stránky, protože to nám jde jaksi samo od sebe. Ve skutečnosti naše silné stránky a obdarování mohou časem slábnout. Přemýšlíme totiž tak, že bychom chtěli v naší službě dosáhnout rovnováhy. Ve skutečnosti se však dostaneme tímto přístupem k průměru. Nakonec pak máme průměrné vedoucí, průměrné služebníky a průměrné sbory. Soustřeďme se na to, v čem jsme obdarovaní, abychom v tom mohli být excelentní. Správná rovnováha je v tom, že najdeme lidi, kteří nás doplní v našich slabostech svými obdarováními. Naše „slabosti" mohou pomoci objevit schopnosti druhých, když je oslovíme a o něco požádáme či někam zapojíme.

V rámci programu vystoupil také Václav Lamr s manželkou. Sdíleli své svědectví o pouliční misii pomocí obrazů a kreseb. Velmi zajímavé bylo slyšet, jak bratr Lamr chodí po centru Prahy s velkými plakáty s biblickými verši v arabštině. To bylo jednoznačné svědectví, jak může církev pozitivně využít současnou uprchlickou krizi muslimů valících se do Evropy.
Přítomní také shlédli video-prezentaci o cestě českých baptistů po tureckých baptistických sborech. Zajímavé svědectví o uvěření bývalého imáma, Božích snech, které přivedli muslimku k víře v Krista nebo misijní snaze tureckých baptistů zakládat nové sbory, doplnila krátká videa z nedělních bohoslužeb v tureckých sborech a také z návštěvy uprchlického tábora nedaleko syrských hranic, kam čeští baptisté přivezli vitamínovou pomoc. Misijní konference byla hodnocena pozitivně, tak doufám, že se příští rok opět sejdou zájemci a podporovatelé misie na setkání, které nás povzbudí a inspiruje do naší služby.

Pavel Novosad
předseda misijního odboru BJB

O jednej (ne)obyčajnej škole

Janko na mňa kričí: „Už ide!“
Vybehnem na ulicu. O chvíľu do odchádzajúceho konvoja áut nastupuje aj posledný študent a ide sa na vec! Tento víkend je celkom iný ako tie ostatné, ideme na pracovnú cestu, na ktorej okrem iného spoznávame cirkevný zbor mimo našej republiky, v Poľsku. Zúčastňujeme sa ich mládeže, pomáhame aj manuálne – tentokrát hrabaním lístia v domove dôchodcov. Cieľ je jednoduchý – zažiť, že Pán Boh je ten istý všade, nielen v našom zbore, nielen na našej mládeži.
S odstupom času sa na Školu pre pracovníkov s mládežou (ŠPM) pozerám inak.
Pred dvomi rokmi som sám bol študentom a pravidelné víkendové stretnutia raz za mesiac počas jedného školského roka som si zamiloval

tak rýchlo, že už tuším v novembri som cestou autom zo Žiliny spolu s ostatnými spolužiakmi „nariekal“, ako dobre bolo a nech už je zas!
A to je, myslím si, známka dobrej roboty.
Už z názvu projektu je jasné, že sme sa mnohému naučili. Predmety ako Systematická teológia, Praktické zručnosti, Štúdium Biblie alebo Stratégia Kristovej služby mi z informačného hľadiska dali naozaj veľa a mnoho poznatkov či skúseností som s radosťou ihneď uplatňoval v mojej službe s dorastom v Prešove. Osobitou časťou každého ŠPM bol a je mentoring – každého študenta počas jedného roka

sprevádza lektor/člen tímu, ktorý mu pomáha reflektovať preberané učivo, službu v zbore a osobný duchovný rast. Čím si ma však ŠPM najviac získala, neboli množstvá poznatkov ani príjemné priestory TCKompas, ale to, aký záujem mali ľudia z Kompasu o nás – učiť nás to, čo kedysi niekto iný naučil ich.
A keď Pán Ježiš povedal: „Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať“ (Jn 13, 35), myslím, že to bolo to, čo som tam mohol skúsiť a poznať.
Dnes, keď mám sám možnosť byť stážistom pre TCKompas a zúčastňovať sa ŠPM ako člen prípravného tímu, musím čeliť tlaku. Tlaku, ktorý však nie je zlý a ktorý pramení zo zodpovednosti. Byť taký upriamený na Krista, ako sa len dá. Aby aj tohtoroční študenti mohli cestou domov nariekať.

Michal Ponťák

Ako Michal už naznačil, Škola pre pracovníkov s mládežou je ročný program neformálneho vzdelávania v oblastiach teologických až po veľmi praktické, za účelom podpory a rozvoja samotných študentov ako aj celých zborov, v ktorých pôsobia a slúžia.
V školskom roku 2015/16 máme tú česť slúžiť 20 študentom zo 17 zborov (ECAV, BJB, CB, KZ a AC) z rôznych kútov Slovenska.
Viac o nich, ako aj o spôsobe prihlásenia sa do ďalšej sezóny nájdete na našej webovej stránke www.tckompas.sk.

Jak najdeš smysl života

Jaké je pravé evangelium Ježíše Krista?

Mistr řekl Petrovi: *„Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne."* (Matouš 16, 24).

Patřit k Ježíšově církvi znamená více než jednoduše věřit v Něj. Mnoho křesťanů dnes pouze „dá hlas Pánu Ježíši". Jejich postoj je: „Hlasoval jsem pro Krista. To ze mě dělá člena Jeho strany." Ale jakmile dají svůj hlas, odejdou pryč a zapomenou všechno o Jeho vládě nad svými životy. Pán Ježíš říká, že patřit do Jeho církve znamená zavázat se Jej následovat. A to představuje život plný sebezapření a nesení kříže. *„Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden."* (Matouš 10, 38).

Náš Pán to vysvětluje: „Pokud jsi v Mé církvi, pak buď připraven trpět a být pronásledován pro svoji víru. Buď připraven odepřít si všechnu slávu a světské potěšení."

Skutečností je, že Kristova církev nebyla nikdy přijata světem a nikdy nebude. Pokud žiješ pro Pána Ježíše, **nebudeš se muset oddělit od společnosti ostatních; oni to udělají za tebe.** Všechno, co musíš udělat, je žít pro Něj a budou tě odmítat a nazývat zlým: ***„Blaze vám, když vás lidé budou nenávidět a když vás vyloučí, potupí a vymažou vaše jméno jako prokleté pro Syna člověka."*** **(Lukáš 6, 22)** Přesto Pán Ježíš dodává, že toto je cesta, která vede ke skutečnému naplnění. ***„Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej."*** **(Matouš 16, 25**) Jinými slovy: "Jediný způsob, jak najdeš smysl života je to, že Mně ho celý vydáš. Pak najdeš skutečnou radost, pokoj a uspokojení."

Kristus nám říká: „Moje církev nemá poskvrny ani vrásky. Takže když přijdeš ke Mně, musíš CHTÍT odložit všechny hříchy. **Musíš poddat všechno Mně, zcela zemřít sám sobě, všem bezbožným ambicím a svému „já".**

Vírou budeš pohřben se Mnou. Ale já tě vzkřísím do nového života."

David Wilkerson

Modlete se z víry, ne ze strachu

Zatímco tady v Izraeli se modlíme za bezpečnost našich rodin uprostřed probíhajících teroristických útoků, přišly mi na mysl dva příklady modlitby.

První, když na lodi, zmítané bouří, probouzeli učedníci spícího Ježíše (**Matouš 8**).

Druhý, když se Ježíš modlil v Getsemanské zahradě, zatímco jeho učedníci spali (**Matouš 26**).

To, co jsem v těchto chvílích spatřoval, bylo, že učedníci více dbali věcí dočasných než věčných. I když není špatné modlit se za bezpečnost a ochranu, je pro nás špatné tak činit ze strachu a nechat se zahltit přirozenými okolnostmi. Když bouře začala zmítat lodí, učedníci se vystrašili, probudili Ježíše a řekli: **„Pane, zachraň nás! Umíráme!"**(verš 25) Ježíš odpověděl: **„Proč jste ustrašení, vy malověrní?"** (verš 26) Všichni byli na stejné lodi, ale Ježíš reagoval na bouři úplně jinak.

V Getsemanské zahradě byl Ježíš hluboce zoufalý a požádal učedníky, aby Jej následovali a modlili se s Ním.

Třikrát se vrátil a našel je spící, místo aby se modlili. Tak proč, když Ježíš spal, byli učedníci vzhůru a ustrašení a pak, když je požádal, aby se s Ním modlili, nemohli zůstat vzhůru? Vzhledem k tomu, že v lodi mohli vidět vlny a cítit vítr, byli přemoženi okolnostmi, což způsobilo strach a nevěru. V zahradě však spali, protože nechápali, co Ježíš dělal a nechápali také věčný význam toho, co se stane.

Příliš často se modlíme v závislosti na přírodních okolnostech, bouřích v životě. Pán Ježíš nás však vyzývá, abychom se modlili s Ním o něco, co má věčný význam. Stejně jako Ježíš v Getsemanské zahradě máme umístit Otcovu vůli nad naší vlastní vůli a snažit se vidět věci z Jeho pohledu. Modlit se z místa víry k vydání Jeho věčných záměrů na zemi.

James Bates, Izrael

V dňoch 23. – 25. 10. 2015 som sa spolu s ďalšími 240 sestrami zúčastnila konferencie, ktorú organizovalo občianske združenie Abigail. Trinásty ročník konferencie *Ženou podľa Božieho srdca* sa niesol v téme *Bez mejkapu pred Ním*. Viac o tejto konferencii by sme vám radi povedali v ďalších číslach. Na úvod len krátke zamyslenie o dvoch ženách viery. Priblížila nám ich vo svojich prednáškach sestra Danka Hanesová.

Sára a Lea

Sára aj Lea sú ženami v rodokmeni Pána Ježiša. Staršia Sára bola manželkou Abraháma. Bola taká krásna, že ju chcel za manželku faraón aj kráľ. Bola poslušná svojmu mužovi aj svojmu Bohu a za to ju Pán Boh obdaril synom, ktorý sa stal nespočítateľným národom. Bola nazvaná *kňažnou.*

Mladšia Lea bola manželkou Abrahámovho vnuka Jákoba. Lea je v Biblii charakterizovaná nasledovne: *Lea mala nevýrazné oči. A jej sestra Ráchel bola krásnej postavy a nádherného vzhľadu. A jej muž Jákob ju miloval* (Gen 29). Mám

staršiu sestru, ktorá má kopec pozitívnych atribútov. Odjakživa akoby zaťali do živého, ak ma charakterizovali ako „jej sestru". Strácala som pri tom svoju identitu.
Lea žila celý svoj život v tieni svojej sestry. Jej manžel miloval jej sestru. A Lea sa utiekala k Hospodinovi. Rok po roku priniesla Jákobovi na svet štyroch synov. Rúben znamená: *Hľa syn, Boh ma videl.* Simeon znie: *Pán počul, že som zanedbávaná.* Lévi to posúva do roviny: *Teraz sa už môj muž pritúli ku mne,* a do štvorice Júda, ktorý znamená: *Teraz budem chváliť Hospodina.*
Ako je možné, že žena, ktorej vlastný manžel mal oči iba pre jej sestru, mohla napriek všetkému, čo prežívala, vstať a chváliť Hospodina? Reálne sa jej situácia nezlepšila ani po troch synoch. Ale nádej v Boha jej prinášala do srdca chválu.
Keď sa lepšie pozrieme na Leu, zistíme, že z jej života povstalo celé izraelské kňazstvo aj kráľovský rod. Iste, Ráchel porodila Jozefa, ktorý zachránil svojich bratov. Zachránil Leiných synov, aby sa Lea mohla stať ženou, ktorá stála v pravý čas na pravom mieste a vďaka tomu bola súčasťou Kristových dejín.
Sára, kňažná, bola poslušná a svojou krásou si získala všetkých naokolo. Boh ju použil vo svojom pláne. Každá z nás môžeme byť kňažnou svojmu manželovi. Tou, ktorá bude krásna zvnútra.
A ak Boh nemá pre nás plán ideálneho a šťastného manželstva, nemusíme zúfať. Môžeme byť Leami, ktoré majú svoju nádej v Bohu, a od Neho môžeme čerpať lásku, radosť a pokoj.

Lýdia Podobná

Spoločné vďakyvzdanie

zborov Stredoslovenskej oblasti

V našom zbore Revúcka Lehota sa snažíme vytvárať vzťahy medzi generáciami. Navzájom sa počúvame, mávame spoločné stretnutia pri Božom Slove, piesňach a športových akciách. Mládež a stredná generácia zboru spoločne pomohli aj pri organizovaní tohoročného oblastného vďakyvzdania a ordinácie kazateľa zboru Panické Dravce brata Michala Šinka. Na úvod náš brat kazateľ Timotej Hanes prečítal z 5. Mojžišovej 14, 22 – 27 a pokračoval slovami: „Bratia a sestry, zdá sa mi, že sú niektoré príkazy v Biblii, ktoré berieme veľmi vážne, a sú iné príkazy, ktoré berieme na ľahkú váhu. Medzi tie, ktoré berieme vážne, patrí vyznávanie hriechov, modlitba, študovanie Božieho slova, zvestovanie evanjelia, zmierenie sa s blížnym. Nie vždy tieto veci naozaj robíme, ale asi každý z nás by povedal – mal by som, potrebujem sa naučiť robiť to viacej, pretože mi to Boh prikazuje vo svojom Slove. Ale potom sú príkazy, ktoré často neberieme až tak vážne, skôr ich vnímame ako odporúčania, alebo ako niečo, čo môžeme robiť, ak na to budeme mať chuť. Takto podľa mňa berieme príkaz odpočívať a radovať sa pred Hospodinom. Veľmi sa mi páči, ako je to napísané v texte, ktorý sme čítali: *Vezmi peniaze, choď s nimi na miesto, ktoré si vyvolí Hospodin, tvoj Boh. Tam za peniaze kúp, čokoľvek sa ti zažiada: dobytok, ovce, víno, iný kvasený nápoj a všetko, čo budeš chcieť; jedz tam pred Hospodinom, svojím Bohom a raduj sa ty aj tvoj dom.* Toto nie je odporúčanie, to je príkaz... Ak by to niekto neuposlúchol, bolo by to prestúpením zákona. Kúp, čokoľvek sa ti zažiada... jedz tam pred Hospodinom a raduj sa... To je tvoja náplň práce a je to veľmi dôležitá náplň práce. Dokonca sa predtým píše, že to je, aby si sa učil báť Hospodina, svojho Boha. Nová zmluva nám to hovorí takisto – *Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem, radujte sa!* Nerátal som to, ale myslím, že v Biblii nie je príliš veľa príkazov, ktoré sú zopakované dvakrát po sebe tými istými slovami... A tak sme sa tu spoločne

stretli, aby sme naplnili tento príkaz. Aby sme sa spoločne radovali. Aby sme sa tešili z dobrých darov, ktoré nám Pán dal. Boh hovorí – môžeš jesť, čo chceš, piť, čo chceš, hodovať, veseliť sa, ale s jednou podmienkou – budeš to robiť pred Hospodinom, pred Jeho tvárou. A toto je náš ďalší veľký problém. Keď sa radujeme, keď hodujeme, máme pocit, že sa potrebujeme pred Božou tvárou skryť. Že to je taký náš čas... Podobne ako starší brat márnotratného syna – on chcel kozliatko, aby sa mohol veseliť, ale nie so svojím otcom, ale so svojimi priateľmi. Náš druhý postoj je – no, ešte sa neradujme. Nekrič hop... Ešte sme nevyhrali. Ešte máme veľa problémov, veľa hriechov. Musíme byť triezvi a nenechať sa strhnúť prílišnou veselosťou. Keď sa niekto obráti k Pánovi, celé nebo sa raduje, ale my povieme – no, ešte počkajme, ako sa to vyvinie. Uvidíme, či to vydrží... Myslím si, že nechápeme, že skutočne je čas, keď sa nám patrí radovať. Tak, ako to povedal otec márnotratného syna. Teraz sa nám patrí radovať a veseliť sa... Áno, príde opäť čas, keď budeme musieť pracovať, v pote tváre si zarábať na chlieb, bojovať s hriechom, šíriť nebeské kráľovstvo. Ale teraz, teraz je čas, keď sa radujeme. Radujeme sa z toho, čo nám Pán požehnal, čo sme mohli z Jeho milosti urobiť. A to je ďalší problém, ktorý často máme. Keď odpočívame a radujeme sa, a radujeme sa pred Hospodinom, často sa nám stáva, že sa snažíme zabudnúť na prácu. Zabudnúť na povinnosti. Nechcem to ani vidieť, teraz sa radujem. Ale to nie je to, čo robil Boh v siedmy deň, keď odpočíval. On nepovedal: No, nechcem toto svoje stvorenie už ani vidieť, idem niekam inam. Nie, On sa pozeral na to, čo stvoril, a videl, že to je dobré. A toto je niečo, čo potrebujeme robiť aj my. Vedieť sa pozrieť späť na vykonanú prácu a ďakovať Bohu za všetko dobré, čo sme mohli z Jeho milosti urobiť. Za každého zákazníka, ktorého sme mohli obslúžiť, za každé účtovníctvo, ktoré sme mohli vyriešiť, izbu, ktorú sme mohli upratať... Veď to všetko máme robiť na Božiu slávu, nie? To je to, čo túžime robiť dnes. Zastaviť sa... hovoriť o tom, čo sme mohli urobiť, o Jeho daroch, o Jeho milosti. A predovšetkým chceme splniť ten nádherný príkaz – radovať sa a veseliť z toho všetkého pred Jeho tvárou..."

JK TH

Komu patríš?

Opäť sedím za stolíkom a píšem článok. Zatiaľ sú to len nesúvislé poznámky, náčrty. Zrazu počujem cinganie električky, škrípanie kolies, buchot a skôr ako sa stihnem pozrieť, čo sa to deje, už mi skupinka zvedavcov bráni vo výhľade na situáciu. Prichádza aj manželka. Čo sa to stalo? Električka zachytila osobné auto. Už počuť aj zvuk sanitky. Prečo aj nie, veď neďaleko nás je nemocnica. Postupne sa hlúčik zvedavcov zmenšuje. Električka po príjazde polície a bezpečnostného auta dopravného podniku odchádza bez cestujúcich. Pri aute zostáva žena s dievčaťom. „Nejdeme za tými dvoma, či im nevieme nejako pomôcť?" pýtam sa manželky. Tá má už v ruke akési pitie. Prichádzame k nim, predstavujeme sa, obzeráme doškrabané auto a počúvame verziu autohavárie. Keďže manžela pani Silvie, ktorý viedol auto, odviezla sanitka, pýtam sa: „Ako vám môžeme pomôcť?" Žena hovorí, že nedokáže zariadiť odvoz auta do servisu. „Pokúsim sa vám pomôcť," vravím jej a hneď mobilom volám zaťa. „Adamko, pekne ťa prosím, tu pod oknami máme jedno havarované auto, treba ho odviezť do servisu." „V poriadku, otec," vraví mi. „Za chvíľu prídeme. Počkaj nás pri aute, aby sme neodtiahli tátoša niekomu inému," žartuje. Žene vysvetľujem, že zať robí vo firme, kde majú aj autopark so servisom. Po príchode zať a jeho spolupracovník vysvetľujú pani Silvii, že v ich podniku im môžu auto opraviť. Ešte si čosi vysvetľujú, zať jej dáva potvrdenku o prevzatí auta do opravy a „odťahovka" i s Adamom odchádza. Pani Silvia chce ísť do nemocnice za manželom. Manželka mi prináša lepšiu vetrovku, než mám na sebe, kľúče od nášho auta a taštičku s dokladmi. Dievčatko, dcéru pani Silvie, berie manželka k nám. Sľubujem jej, že keď to bude možné, isto-iste ju zaveziem pozrieť ocka. Máme „šťastie", že manžela pani Silvie nachádzame v nemocnici, ktorá je neďaleko nášho bytu. Pýtam sa sestričky na pána primára Dobiša. „Hneď skončí vizitu a pôjde späť na svoje oddelenie." Svojej spoločníčke nevysvetľujem, že to je člen nášho cirkevného zboru. Keď vyjde pán primár z dverí, zvítame sa, a ja mu opisujem situáciu. Vraví mi: „Viem, viem. Je tu polícia, chcem sa s nimi dohodnúť o ďalšom postupe." Dovoľuje panej navštíviť manžela. Mne vraví, že sa im zdá, že to nie je komplikovaný prípad. „Je to skôr šok. Keď mu dotečie infúzia s liekmi, chvíľu si odpočinie, a môže ísť domov." Tak už viem, že mám o prácu postarané. Telefonujem manželke a dievčatku, ktoré máme doma, že priveziem jej ocka k nám. Nuž čakám na moju spoločníčku a jej manžela, aby som ich odviezol. Auto misia je vždy najprv pomoc v konkrétnej situácii.

Čakanie si krátim prezeraním prichádzajúcich a odchádzajúcich ľudí. Zrazu opäť zazriem známeho lekára, môjho brata v Kristu, Ivana. Ide smerom ku mne aj s kolegyňou. Usudzujem tak z jej oblečenia. Pani doktorka mi vraví: „Vítam ťa u nás, Samko," a podáva mi ruku. Ja akosi zdráhavo dvíham ruku k pozdravu. Neviem, kto to je. Ona, vidiac moje rozpaky, vraví: „Pamätáš si na Kláru z mládeže?" Zo mňa vyhŕkne: „Klárika Tichá!" Ivan vraví: „Nechám vás, idem vybaviť tých policajtov, aby ste mohli ísť domov." Nuž my dvaja zostávame v družnom rozhovore, ktorý preklenul tých približne päťdesiat rokov, čo sme sa nevideli. Klárika, pani primárka na internom oddelení, ale v inom meste, teraz tu ako dôchodkyňa pracuje dva dni v týždni na internej ambulancii. Lúčime sa a ona mi vraví: „Ale určite príď. V utorok ráno spravíme odbery a vo štvrtok prídeš znovu. Nie, nezdá sa mi, že si v poriadku." Ostávam sám a hútam: Pane, to mi posielaš do cesty lekárku, aby som začal v tomto roku viac myslieť na finále svojho života? Je to Tvoja podaná pomocná ruka? Ivan mi stačil toľko povedať, že je jedinečná diagnostička a že určite by ma mala vidieť. Dôveruje jej viac ako sebe a kolektívu svojich lekárov?

Z myšlienok ma vytrhne prichádzajúca trojica: pani Silvia, jej manžel a Ivan. Mne ako opatrujúcemu „domácemu" vysvetľuje, čo smie a čo by bolo vhodné pre neho a čo nemá, a tak podobne. Lúčime sa a kráčame k autu. Odchádzame k nám po ich dcéru, ale najprv, ako poznám svoju manželku, nás čaká malé pohostenie, ktoré pripravila. Ja osobne si musím čo to ozrejmiť na svojom novom – a či starom? – známom. Odkiaľ pochádza a kde vyrastal? Je z Iňačoviec? A ešte všeličo iné. Nuž hor sa k nám, ako vravievam, do útulne. A tam už nachádzam aj svoju dcéru a vnučku. Elenka prišla pomôcť mame pripraviť občerstvenie a hlavne správne identifikovať našu novú či staronovú známosť. Dcérka s otcom sa vrúcne a láskavo vítajú. Veľmi sa teší, že oco nie je havarovaný, ako vraví. Pani Silvia zrazu vraví: „Ako sa vám odvďačíme za všetko, čo ste pre nás dnes spravili?" Ja priamo bez okolkov vravím: „Pôjdete spolu s nami v nedeľu dopoludnia do zhromaždenia. A Julka," tak sa volá dcéra našich nových známych „pôjde v sobotu s našimi vnúčatami na dorast." Pani Silvia s dcérkou Julkou hľadia na mňa a nič nechápu. Ujímam sa slova a vravím: „Váš ocko Mirko je náš dávny známy z Iňačoviec. Keď bol trochu mladší, ako ty, Julka, prežil ťažkú autohavárii, pri ktorej zahynuli jeho obaja rodičia a neskôr v nemocnici skonal aj jeho mladší braček Julko, po ktorom máš meno. Nuž a tvojho ocka vychovala jeho starká Žofka. Ale toto všetko iste viete." Nastalo hrobové ticho, pohľady upreté na mňa a sklonená hlava ocka Mirka. Zo mňa vyhŕkla otázka: „Mirko, ty si nikdy týmto svojim ženuškám nič nevravel o viere v Pána Ježiša? Keď ste navštívili babku Žofku, tá tiež mlčala? Ako to bolo?" Pokračujem vo svojom monológu: „Veď ty si kedysi uveril v Pána Ježiša, aj si sa dal pokrstiť. Z viery ti nič nezostalo pre rodinu?" Ticho pokračuje a napätie narastá. Navrhol som, že sa pred ich odchodom pomodlím a poďakujem, že sa dnešná havária skončila, z milosti Božej, dobre. „A nakoniec sa spolu pomodlíme Otčenáš. Julka, poznáš tú modlitbu?" Celkom ticho vyriekne: „Tak trochu." Nuž a Mirko šepká: „My nie sme religiózna rodina." Po modlitbe vďaky za prežitú skúsenosť Božej pomoci a chvály Bohu a Pánovi, že je Živý na veky vekov, ale aj prosieb o Jeho vedenie v dňoch budúcich sa rozchádzame. Idem našich staronových známych odviezť domov – hlavne preto, aby som vedel, kde bývajú.

Po návrate domov mám ešte mnoho práce. Treba mi zistiť, ako v zbore pokračuje starostlivosť o seniorov, najmä v diaspóre (*rozptýlenie jednotlivcov, členov určitého celku v cudzom prostredí*). Koľko týchto skupiniek zaniklo, najmä vinou našej ľahostajnosti! Existuje plán návštev týchto skupiniek a jednotlivcov? Sledujeme pastoračne svojich členov v domovoch dlhodobo chorých a domovoch dôchodcov? Kto ich eviduje a kto navštevuje? Aj ja sa prihlásim k službe v týchto skupinkách. Pane, čo Ty na to vraviš? Zvládnem to ešte, pridáš mi telesných síl? Prečo práve dnes tie stretnutia, Klárika a Mirko s rodinou? Plný otázok, neskoro večer sadám opäť k stolíku pri okne a hľadiac von, modlím sa a rád by som dovidel až k trónu Najvyššieho. Potrebujem Jeho utíšenie a pomoc i slovo múdrosti pre dni nasledujúce a srdce láskavé pre slová, činy a rozhodnutia. Rozrušený, ale i plný dôvery v Božiu milosť, prítomnosť a pomoc sa upokojujem.

Líham si a opakujem si slovíčko z Písma svätého, ktoré sme si s manželkou večer spolu čítali (1Kor 6): **„Alebo či neviete, že ... nie ste sami svoji? Boli ste draho vykúpení. Teda oslavujte Boha svojím telom i svojím duchom, čo oboje patrí Bohu."** Aj preto rezonuje vo mne myšlienka z prvej otázky Evanjelického katechizmu, ktorý som sa pred mnohými rokmi učil: *„Moje jediné potešenie v živote i smrti je to, že nie som sám svoj, ale svojho Spasiteľa a Pána Ježiša Krista..."* Nie som sám svoj, nie som svoj pán, nepatrím sebe, nerozhodujem o sebe, ani iní o mne. Nerozhodujú o mne okolnosti života, moje zdravie a choroba. Ďakujem Ti, Spasiteľ môj, že patrím Tebe.

Pej

O hudobných skupinách

O existencii týchto kresťanských hudobných skupín som vedel celkom dosť.
Osobne som poznal ich členov aj ich piesne. A predsa, teraz, keď sa nimi môžem dôkladnejšie zaoberať pri príprave relácií RETRO klubu pre Radio7, sú mi oveľa bližší, lepšie im rozumiem a čo je zaujímavé, ich piesne zrazu počúvam inými ušami.

Bratři Pospíšilové

Kto by nepoznal týchto troch spievajúcich bratov? Šarmantní ako chlapci, elegantní ako zrelí muži. Keď som prvýkrát počul spievať ich sólistu Zdeňka, pomyslel som si, že v oblasti duchovnej hudby krajší a presvedčivejší hlas nepoznám. Vyrastali v nádhernej kresťanskej rodine, a tak už v mladosti bola služba pre nich samozrejmosťou a stala sa neoddeliteľnou súčasťou ich života. Aj za čias totality vždy spievali len duchovné piesne. Akoby tým chceli povedať, že jedným potrubím nemôže súčasne tiecť voda sladká i slaná. Neskrývaná vernosť na Božej ceste im za totality prinášala na jednej strane mnohé nepríjemnosti, ale Božie vedenie a Jeho ochrana im dodávala silu na každý deň. Po páde totality sa pozvania na ich službu začali len tak hrnúť. A oni, pokiaľ mohli, išli a slúžili. Spievali o Bohu, aby nám Ho priblížili vo svojej nekonečnej láske. Účinkovali nielen v Československu, ale i v Nemecku, Poľsku, Rumunsku, Rakúsku, Švajčiarsku, Holandsku, Veľkej Británii, Kanade i v USA. Nahrali mnoho nádherných a oslovujúcich piesní.

Radostné srdce

Hudobno-spevácka skupina žien nadšených pre Ježiša. Ale povedzme si úprimne, kto iný by mal spievať, keď nie ony, učiteľky z hudobnej školy v Partizánskom. Keď Marína, jedna z učiteliek, vydala svoj život Bohu a vrátila sa do svojho školského prostredia, všetci si na nej museli všimnúť tú zmenu. Nemohla utajiť, čo sa s ňou stalo. Svätý Duch pôsobil. Onedlho sa obrátila jej kolegyňa, potom druhá, tretia, štvrtá. Spolu sa začali povzbudzovať, modliť a, prirodzene, aj spievať a hrať. Všetko robili naplno. Ako Pánovi. Nielen svoje učiteľské povolanie, ale aj spievanie. Spievať jednohlasne im bolo málo. Veď mali naviac. Atmosféra okolo nich sa začala napĺňať ľúbeznými štvorhlasmi. Ani ich nenapadlo, že by mali založiť nejakú organizovanú skupinu. Vo svojom srdci mali Ježiša a to im stačilo. Niekto z ich okolia ich však presvedčil, aby si túto nádheru nenechávali len pre seba. Bola by to škoda. Nahrali prvé piesne. Niektoré sa nejakou zvláštnou cestou dostali až do riaditeľne školy. Učiteľky, kresťanky? Nasledovali predvolania a vypočúvania. Ale aj svedectvá Božích detí. Problémy, ktoré vznikli, riešili na kolenách a spoločným spevom. A sám dobrý Boh sa k nim skláňal. Aj cez piesne, ktoré samy spievali.

Matuzalem

Matuzalem v roku 1958

Niekto povedal, že je ťažké hovoriť o sebe a nechváliť sa. Nechcem, aby rozprávanie o tejto skupine niekto chápal ako chválenie sa svojou vlastnou činnosťou. Chvála patrí len Bohu, ktorý svojou mocou vie meniť životy. My sme Mu vďační, že nás do svojej služby zavolal.
Aby neskĺzli moje nohy, vzal som si na pomoc pohľad zvonka. Nezávislú knihu prof. Yvetty Kajanovej Gospel na Slovensku z roku 2009.
Skupina Matuzalem bola prvým gospelovým súborom na Slovensku. Matuzalem sa inšpiroval v trampskej piesni, v amerických „white" a „black", neskôr dobovým hard-rockom a pop music. Slávo Kráľ je jedným z tvorcov zlatého fondu slovenskej Novej duchovnej piesne. Z jeho najznámejších a najrozšírenejších piesni spomeňme: Ty si môj Pastier, Neverím, Našla som cestu....
Roku 1968 členovia budúcej skupiny Matuzalem spolupracovali s vokálnym dievčenským oktetom Polaris, neskôr ako sprievodná skupina zboru baptistov JAS. Od roku 1983 znova pôsobia samostatne v skupine Matuzalem až do súčasnosti.
To bol pohľad prof. Kajanovej. Aj keď možno

Matuzalem v roku 2006

trochu lichotivý, predsa len ľudský. Matuzalem je v prvom rade skupina Bohu odovzdaných a slúžiacich bratov. A veľmi by sme si priali, aby aj pre nás platilo: Dobre, sluha, dobrý a verný, nad málom si bol verný, nad mnohom ťa ustanovím. Vojdi do radosti svojho pána!

Tŕne

Vokálno inštrumentálna skupina so zvláštnym názvom. Tŕne. Že by chceli pichať a bodať do toho, čo je zlé na našom svete? To mi napadlo, keď som počul tento názov. Ale stačilo počuť ich piesne a hneď som vedel, že nevznikla nová skupina, ktorá by chcela svojím spevom násilne zmeniť ľudstvo. Jemné mužské hlasy, aj keď niekedy zvýraznené dramatickým prejavom sprievodných nástrojov, spievali o láske. O Božej láske, ktorou boli oslovení a ktorú prijali do svojich sŕdc. Prirodzenú skromnosť vyjadrili aj vo svojom názve. Bola to asociácia s tŕňovou korunou, ktorú Pánovi nasadili ľudia – ľudská nedostatočnosť, lebo tŕnie ohrozuje úrodu obilia.
Skupina Tŕne vznikla na pôde Cirkvi Bratskej v Bratislave v roku 1963. Spôsob, akým vyjadrovali svoju vieru v Boha, bol v cirkvi nový a nestretol sa hneď s pochopením. Časom sa menilo a stabilizovalo obsadenie skupiny a aj hudobný výraz. Prvé piesne boli rytmicky a harmonizačne upravené piesne zo Sionského spevníka. Zaujímavé je, ako to neraz vyjadrili, že tieto piesne ich viac ovplyvnili, ako si sami uvedomovali. Ľudovosť slovenských motívov a osobné vyznanie viery autoriek K. a M. Royových sa potom v rôznych formách a premenách stali ich súčasťou, neskôr aj vlastného repertoáru, hlavne z pera neformálneho vedúceho skupiny Slavoja Krupu.

RETRO klub je relácia Rádia7, ktorá sa špecializuje práve na takéto skupiny. Každý pondelok na vlnách Radia7, hneď po správach o 20.00, je možné počúvať nádherné piesne, ktoré oslovujú aj dnešného človeka. Bol som požiadaný, aby som piesne vyberal a o skupinách i spevákoch povedal niečo, čo je pre nás zaujímavé a poučné.
Každá relácia je po svojej druhej repríze uložená do archívu.
Stačí potom len kliknúť na http://radio7.sk/archiv/hudobny-klub a vybrať si svoj RETROklub.

Slávo Kráľ

Křest v Lovosicích

V neděli 4. října 2015 se uskutečnil v modlitebně BJB Lovosice křest čtyř mladých lidí. Jmenovitě David Vávra, Daniel Stehlík, Kristýna Stehlíková a Teodor Grindler. Jsme Pánu Bohu vděční za Jeho milosrdenství a požehnání, že oměkčil srdce těchto mládežníků a přitáhl si je k Sobě. Je to jedině a pouze Jeho milostivé dílo. Uvědomujeme si, že to v dnešní době není samozřejmost, když se srdce mladého člověka rozhodne jít proti proudu společnosti, odvrátí se od všelijakých požitků tohoto světa a zaměří svůj zrak na Pána Boha. Naší modlitbou je, aby jim jejich víra a láska k našemu Pánu vydržela a v celém svém způsobu života vždy usilovali o svatost a zalíbení v Hospodinových očích. Kéž jim k tomu sám náš Bůh Otec, Syn a Duch Svatý dá dostatek síly a moudrosti.

Václav Chumchal

Konference

Ve dnech 16. - 18. 10. 2015 se v modlitebně BJB Lovosice uskutečnila konference na téma Duchovní boj, při které nám posloužil bratr Alex Konya.
Bratr Alex sloužil v minulosti 16 let jako kazatel baptistického sboru ve Spojených státech, a v roce 1992 se přestěhoval s manželkou do Maďarska, aby pomohl založit Biblickou školu Word of Life. Jako hlavní učitel Starého zákona a ředitel Word of Life Maďarsko zde působil až do roku 2012 a od roku 2013 pracuje na pozici ředitele Word of Life pro celou Evropu.
Jsme vděčni, že při svém neustálém vytížení se nám podařilo bratra Konyu do Lovosic pozvat a přijmout veliké požehnání z jeho služby, která nás velice obohatila. V pátek večer se sešla Lovosická a Žatecká mládež (cca 30 – 35 lidí) a bratr Alex k ní mluvil na téma důvěryhodnosti a potřebnosti Písma Svatého v životě znovuzrozeného křesťana.
V sobotu se k nám připojili další lidé z našeho sboru i z okolních sborů a společně jsme studovali témata jako např.: ***„Co je to duchovní boj,“*** **„Nástrahy, které nás neminou,“** ***„Jak se bránit“*** a na závěr ***„Otázky a odpovědi“*** na libovolné téma. V neděli jsme spojili závěr konference s Díkůvzdáním, kdy na dopolední bohoslužbě kázal opět bratr Konya na biblický text z Izajáše 6, a po obědě na odpoledním shromáždění lovosický kazatel bratr Václav Chumchal na text z Luk 9, 10 – 17.
Shromáždění obohatily i písně našich dětí, mládeže a pěveckého sboru. Jednou písní se připojili i hosté z Jílového u Děčína, kteří přijeli v plném počtu.
Mezi dalšími hosty bylo i několik jednotlivců z Litoměřic, Teplic, Blanska, Prahy, Jablonce n. Nisou a z CB Ústí nad Labem.

Záznam sobotního a nedělního vyučování je možné si poslechnout na našich webových stránkách na adrese www.bjblovosice.cz

Václav Chumchal

Podunajské Biskupice s novým kazateľom

„Radujte sa v Pánovi vždy!" Fil 4, 4

My sme v našom zbore v Podunajských Biskupiciach v nedeľu 15. novembra 2015 naozaj mali dôvod na radosť. Naša modlitebňa sa stala miestom slávnostnej inštalácie nového kazateľa Pavla Pivku. Stal sa tak v poradí siedmym služobníkom Božieho slova v tomto zbore od jeho vzniku v roku 1948. Prvým kazateľom zboru bol brat Ondrej Betko st., krátko pred jeho odchodom k Pánovi ho nahradil brat Ondrej Lacho a po ňom sa v krátkej dobe vystriedali ďalší traja slúžiaci bratia: J. Šaling, J. Banko a P. Kondač. V roku 1996 sem nastúpil ako začínajúci kazateľ brat Stanislav Baláž, ktorý tu zotrval až do mája 2015. Hlavným inštalujúcim bol podpredseda Rady BJB v SR a kazateľ zboru v Bratislave na Palisádach Ján Szőllős, ktorý nám tiež sprostredkoval Božie posolstvo v hlavnej kázni. Inštalácia sa konala v spolupráci s členom Rady BJB pre západnú oblasť a kazateľom zboru v Miloslavove M. Tóthom a miestnym staršovstvom – predsedom I. Pavlišom a členkou J. Dinkovou. Zhromaždenie uvádzal člen staršovstva M. Benka.

Mali sme česť privítať aj vzácnych hostí – najmä predošlého kazateľa zboru brata S. Baláža s manželkou Andrejkou a pani starostku našej mestskej časti A. Ožvaldovú, ktorí sa zúčastneným v krátkosti prihovorili. Reťaz pozdravov plných lásky a povzbudenia doplnili priatelia zo zborov, v ktorých brat Pivka doposiaľ rôznym spôsobom slúžil – najmä zbor Viera, Palisády, Miloslavov a Nesvady.

Celým priebehom zhromaždenia sa vinula hlavná myšlienka z Božieho slova vyjadrená najmä v Žalme 100, 2: *„S radosťou slúžte Hospodinu"* a v liste Filipským 4, 4 – 13, ktoré boli základom kázne aj ďalších príhovorov. Rečníci vyzdvihli najmä radosť v službe nášmu Pánovi, ale upozornili aj na úskalia, ktoré bude potrebné s pomocou Ducha Svätého prekonávať. Inštalujúci brat J. Szőllős tiež spomenul, že ani po nástupe nového kazateľa si v zbore nemôžeme zložiť ruky do lona a nechať ho v práci samého, ale musíme zintenzívniť našu spoločnú službu. Na záver zdôraznil, že **aj keď sa nám Božia predstava o službe môže zdať príliš náročná, ba až neuskutočniteľná, platí biblická pravda: „Všetko vládzem v Kristovi, ktorý ma posilňuje."**

Nový kazateľ zboru v krátkom príhovore **vyjadril túžbu po pokornom srdci ako hlavnej podmienke Božieho požehnania,** dobrých vzťahoch a vzájomnej spolupráci v rámci zboru smerujúcej k **neseniu svetla evanjelia Ježiša Krista**, predovšetkým v bratislavskej mestskej časti Podunajské Biskupice, na záchranu mnohých.

Nádherným spevom potešili zhromaždených sestra Jarka Lomen, manželia Kremskí a miestny zborový spevokol. Sestra J. Dinková podčiarkla slávnostnú chvíľu „výmeny stráže" básňou, ktorou prvý zborový kazateľ odovzdával kazateľskú „štafetu" svojmu nasledovníkovi.

Svojou prítomnosťou nás poctili aj spolupracovníci brata P. Pivku v službe seniorom v domovoch sociálnych služieb v Bratislave, priatelia zo seniorskej biblickej hodiny na Palisádach a mnoho ďalších blízkych. **Všetci sme tak mohli prežiť nádherné prepojenie Božej rodiny láskou Pána Ježiša Krista.** Milé spoločenstvo pokračovalo vo vzájomných rozhovoroch aj po skončení zhromaždenia pri chutnom občerstvení, ktoré pripravili sestry z domáceho zboru.

Všetkým, ktorí slávnosť s láskou pripravovali modlitbami a rôznymi praktickými službami, a všetkým, ktorí prijali pozvanie a potešili nás rozličným spôsobom, patrí naša úprimná vďaka. Nadovšetko však patrí chvála, česť a vďaka nášmu Spasiteľovi a Pánovi Ježišovi Kristovi.

A. Pivková, J. Dinková

Explozivní evangelizace ČR

„Věříme, proto také mluvíme."
„…nemůžeme mlčet!"
Nebo ano??

„Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří."

Již více než 36 let – v různých obdobích různě intenzivně – mi leží na srdci zvěstování evangelia. Při pověření do služby v roce 1983 jsem sdílel Pavlovo vyznání: ***„Ale já nepřikládám svému životu žádnou jinou cenu, než abych dokončil svůj běh a splnil úkol, který jsem dostal od Pána Ježíše: hlásat evangelium o Boží milosti."* (Sk 20, 24)** Nyní jsem se dostal do další fáze. Na začátku září 2014 jsem absolvoval evangelizační seminář Explozivní evangelizace (EE) a po složení zkoušky jsem se stal certifikovaným učitelem EE. Velmi rád bych si to nenechal pro sebe, ale toužím přijaté předávat dále. Nabízím proto **vyučování semináře EE** i ve vašem společenství.

Co je EE? Explozivní evangelizace je tréninkový modul pro křesťany, kteří se chtějí naučit **hovořit o své víře** s dalšími lidmi a kteří chtějí trénovat i další křesťany být efektivnější při šíření dobré zprávy. Tento koncept je vyučován v mnoha zemích celého světa. Vznikl před více než padesáti lety v USA.

Prakticky tedy: Prvním krokem je najít ve vašem sboru 2-4 zájemce, kteří sami mají jistotu spasení, jsou závaznými členy církve a především jsou ochotní „jít do toho" – investovat po 13 týdnů zhruba 3 hodiny týdně přípravě (1 hodina) a praxi (2 hodiny) zvěstování evangelia. Jinou možností, zvláště při větší vzdálenosti od mého bydliště – Liberec, je uspořádat čtyři celodenní bloky semináře nebo pětidenní seminář.

V budoucnu bych chtěl zorganizovat také pětidenní semináře v Liberci, kam by přijeli účastníci z různých míst ČR.

Absolventi kurzu se potom sami stanou trenéry EE. Na dalších podrobnostech bychom se domluvili v dalším kontaktu.

Vyhlížím vaši odpověď.

S bratrským pozdravem,

Michal Krchňák

Bližší informace: HIBU@volny.cz; el. 724435477
[www.eecr.cz; http://evangelismexplosion.org/about-us/history/]

Naděje na cestě - Hope on road

Vážení přátelé, přinášíme vám napínavé svědectví věřícího člověka, který si v životě nemohl na nic stěžovat. Měl vše, po čem lidé touží. Výnosné zaměstnání, které měl rád, pěknou rodinu a sbor křesťanů. Přesto vše opustil, aby konal to, co si přeje Bůh. Mnohokrát se dostal do bezvýchodné situace, kdy zapochyboval, jestli Boží hlas dobře slyšel. Auto se mu pokazilo na opuštěném místě, v poušti zapadl do písku, nebo zase do bahna, také několikrát byl zajat krutými povstalci. Přestože nevěděl, co bude v Africe dělat, věřil Bohu, že má pro něj důležitý úkol. Věříme, že následujícím vyprávěním bude vaše víra skutečně povzbuzena.

1. díl - Půjdu, ale dej mi víc víry

Nejprve bych se trochu představil, jmenuji se Roman Dorotina. Byl jsem asi dvanáct let věřící, když jsem začal vnímat, že moje láska k Bohu už není taková, jako na začátku. Čím dál méně jsem očekával na vedení Ducha svatého. Nebylo mi to jedno a Bohu taky ne, proto brzy začal jednat. Silně mne oslovilo biblické podobenství o Rozsévači, v Matouši 13. Na něm mi Bůh ukázal, že v mém srdci vyrostlo trní. To znamená, že jsem byl příliš zaměstnaný, než abych hleděl na to, co chce Bůh. On nás nechce jen vzdělávat, ale chce nás proměňovat. Bůh mi řekl, jestli chceš ve víře růst, musíš se mi plně vydat. Řekl jsem, „půjdu, ale dej mi víc víry. Udělej ve mně pořádek a použij si mě ke svému dílu." Bůh moji prosbu vzal vážně a řekl mi, že mě bude měnit, formovat, ale k tomu potřebuje, abych se vydal na misii do Afriky. Měl jsem plno otázek, co mě vlastně čeká? Pracoval jsem v kanceláři a na manuální práci jsem nebyl příliš zvyklý. Také jsem bojoval s myšlenkou, jestli mě do Afriky nežene satan, který chce můj byznys zničit. Modlil jsem se, ale Bůh řekl, „tvoje srdce proměním jen na této cestě, o vše se postarám, udělám s tebou velké věci." Tak jsem řekl, „ jdu do toho". Doposud jsem si misii představoval, že poletím letadlem do nějaké misijní stanice v Africe, kde pomůžu s táborem pro děti, nebo budu dělat něco jiného a zase se brzy vrátím.

Adrenalin, nebo škola víry

Všechno začalo tím, že se ozvala policie a oznámila mi, že našli moje auto, které mi někdo před třemi roky ukradl. Tuto novinu se nějak dověděl můj známý a požádal mě, jestli bych mu moje nalezené auto neprodal. Svoje auto jsem měl, tak to nalezené jsem mu zavezl, ale dotyčný byl bez peněz a nabídl mi jen splácení. „Toto začíná,"

pomyslel jsem si, ale zároveň přišla myšlenka, „běž se podívat za dům." Stál tam na první pohled starý, rezavý nákladák. Bylo to rezervní auto hasičů z r. 1987. Bůh mi řekl, „upravíš si je i na přespání, a pojedeš s ním do Afriky." Teprve to bylo deset dní, co mi

Bůh řekl, že pojedu do Afriky a již jsem měl náklaďák, který byl opotřebovaný jen z deseti procent. Opravil jsem jej, natřel a moje rodina i lidé ze sboru se začali mému záměru smát. Už jsem nepřijímal další zakázky a vyjel jsem někam do neznáma. Bez problému jsem dorazil až do Španělska, kde uprostřed noci se najednou s autem něco stalo.

Byla tma, nikde nikdo, žádná benzinka a já jsem začal být naštvaný, že mě satan vylákal a že budou velké výdaje s odtažením auta. Boží hlas mě však oslovil. „Nauč se klidu a důvěřuj. Dnes nedělej nic, jdi spát." Ráno jsem zjistil, že jsem poblíž několika málo domů a taky vrakoviště. V jednom z domů byla nějaká církev, a jelikož byla zrovna neděle, šel jsem dovnitř. Na závěr shromáždění se mne ujali a ptali, kam mířím. „Jsem misionář, jedu do Afriky a pokazilo se mi auto." Oni se mne se vší bratrskou láskou ujali, sehnali automechanika, který vzal potřebný díl z toho vrakoviště a auto opravil. Celá oprava stála 40 eur. Úplně směšné. Ale hlavní bylo, že ve sboru byl uprchlík z Ghany, který se mě zeptal, kudy chci jet dál. „Na Googlu jsem si našel tuto cestu," a ukázal jsem mu mapku. „Tudy ale jet nemůžeš! V Alžíru je válka, zabili by tě, protože jsi bílý." Zalapal jsem po dechu: proto Bůh dovolil, aby se mi auto pokazilo zrovna v místě, kde byl Afričan, který šel opačnou cestou a mohl mě dát jedinečnou informaci, jak se na cestě vyhnout nebezpečí. Udělal mi na papíře čáru, což byla doporučená trasa, která vedla přes Saharu.

Svědectví Romana Dorotiny
http://www.hopeonroad.com/
připravila Libuše Ranšová

„Bůh nižádnému nebude milosrdný, jedině tomu, kdož bude milosrdný." - Jan Hus - 1415.

K čemu vás Bůh povolal a jak vás můžeme podpořit?

Hlavním problémem současnosti není v očích organizátorů nedostatek informací, ale nedostatek lidí, s nimiž můžeme do hloubky mluvit o věcech a otázkách, které jsou pro nás nejpodstatnější, a kteří by nám byli partnery a přáteli na cestě hledání a růstu. K čemu vás Bůh povolal a jak vás můžeme podpořit? To jsou dvě otázky, na nichž toto Fórum stojí.

Evangelizační fórum v Praze

Milí bratři, milé sestry, rád bych vás tímto pozval na letošní ročník Evangelikálního fóra, které se uskuteční v Praze ve dnech 3. - 5. listopadu 2015.
Podrobný program najdete na http://www.evangelikalniforum.cz/ a výběr z programu na Křesťan Dnes.
Od loňského roku jsem zapojený v přípravném týmu této konference. Pokud budete mít nějaké dotazy nebo náměty k programu, můžete se obrátit přímo na mě.

Jan Jackanič

Ponuka DVD

Občianske združenie HCJB GLOBAL SK ponúka slovenskú verziu DVD titulu „Znovuzrodenie manželstva – Náš nezabudnuteľný víkend“ z produkcie Our Daily Bread Ministries. Titul bol vydaný v spolupráci s Grace Baptist Church, Windsor, Canada. Je to trojdielny dokument, ktorý hovorí o tom, ako Boh zachránil skrachované manželstvo prostitútky a alkoholika. Dokument je veľmi aktuálny pre dnešné krízové manželstvá, ale nielen pre nich. Je tam návod, ako budovať svoje manželstvo na správnom základe a ako úspešne odolávať krízam v manželstve. Titul je veľmi vhodným a inšpiratívnym príspevkom pre rôzne manželské kurzy a semináre. Viac informácií o objednávke na www.radiologos.sk.

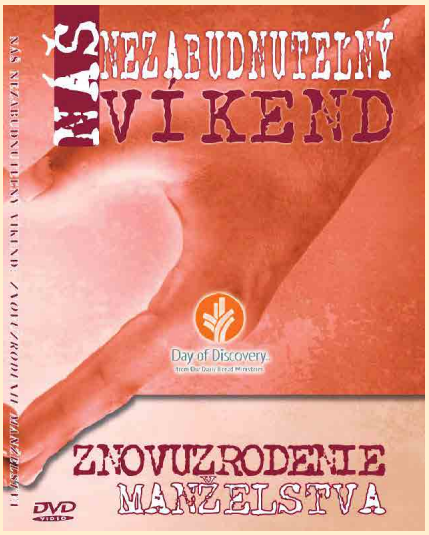

Predplatné na rok 2016

Odberatelia v SR: - predplatné 14,50 € na rok (cena jedného výtlačku 1.45 €) + poštovné - v platnosti ostáva, ze prvopredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom) - poštovné: zbory - 1,1€ na kus a rok, jednotlivci - 4.8 € na kus a rok

Odberatelia v ČR:
- v dôsledku zmeny kurzu na 27,4 Kč/€ predplatné vychádza 370 Kč (cena jedného výtlačku 37 Kč) + poštovné - v platnosti ostáva, ze prvopredplatitelia majú počas celého roka zľavu 50 % na predplatnom (nie na poštovnom) poštovné: zbory - 85 Kč na kus a rok, jednotlivci - 210 Kč na kus a rok

Zahraniční odberatelia:
predplatné 14,50 €, poštovné 29 €
Platby realizujte na účty:
SR: IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napísať meno odberateľa.
Starý formát účtu: 11489120/0900, var. symbol: 888
ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800 var. symbol 911 840

V tomto čísle si jednotliví odberatelia nájdu poštovú poukážku.

GIMEL.CZ

Jan Hus
Listy z Kostnice

Husovy Listy z Kostnice nám přinášejí jedinečné svědectví z pera samotného reformátora. Uvádějí nás do jeho osobního dramatu. Do příběhu člověka, který věděl, kam jde a proč. Mistrovy texty, přeložené do současného jazyka jsou překvapivě čtivé a strhující. Vidíme v nich Jana Husa nejen jako kazatele a teologa, ale také jako přítele a člověka. Člověka, který poznal pravdu tak velikou, že za ni neváhal položit svůj život. Převod do současné češtiny: Alexandr Flek.

Vydal Biblion 2015, 192 stran, velikost 10 x 15 cm.

133 Kč Doporučená cena 148 Kč
Sleva -10 %

Přečtěte si Husovy listy v současné češtině!

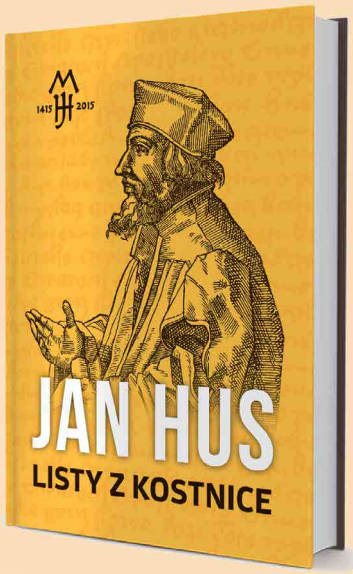

Objednávejte na www.gimel.cz nebo na telefonu: 224310259 (8-17hod)

Čo vidí oko a čo vidí objektív

Seriálom vás sprevádza Vladimír Malý

Milí čitatelia, verím, že tí, ktorí aktívne fotografujete, ste si v minuloročných kurzoch niečo zopakovali. A tí, ktorí začínate, ste získali prinajmenšom dobré základy pre začiatok. V tomto roku sa budeme zaoberať rôznymi fotografickými žánrami a pri nich si budeme pripomínať čo-to z už prebratých kurzov.

Boh stvoril naše **OKO** tak úžasne, že okamžite dokáže ostro zobraziť rovnako vzdialené, ako aj blízke predmety. Bielu farbu vníma ako bielu v rôznom farebnom spektre, lebo mozog mu to napovedá. Nerobí mu problém jas či šero. Napriek dokonalosti zraku mnohé veci vidíme subjektívne, teda vidíme len to, čo chceme vidieť. Vidíme napr. tvár dieťaťa a nevšímame si pozadie.

Na druhej strane **OBJEKTÍV – (**toto pomenovanie dostal, pretože nikomu „nenadržiava"), sníma všetko, čo je v jeho zornom poli (popredie – hlavný motív – pozadie). Až pri prezeraní fotografie zaznamenáme rušivé predmety v pozadí či popredí (kvety, fľaše, lesklé plochy), ktoré často pokazia inak vydarený záber. Pritom stačí niektoré predmety presunúť alebo zmeniť stanovište či uhol záberu. Niekedy sa dá záber dodatočne zachrániť výrezom . Pozri ukážku – kvet v popredí vytvára slečne komický nos. Keďže hlavný motív bol vpravo, nebol

problém slečnu s nosom odstrániť výrezom. Pri gratuláciách často kvety zasahujú do tváre a môžu vytvoriť komickú fotku (na obrázku to vyzerá, že gratulantka chce odhryznúť kvet, hoci tento je za ňou).

Tu nepomôže nič, len záber zopakovať, ak sme si to včas všimli. Objektív z jedného hľadiska prekonáva náš zrak: *sníma do diaľky, dokáže zobraziť makrodetaily, čo oko nedokáže.* Vďaka jeho konštrukcii a nastaveniu fotoaparátu si môžeme dovoliť aj malé triky: **ROZOSTRENÉ POZADIE ČI POPREDIE** (*priorita clony AV - viď kurz 8/2015).* **ZVÝRAZNIŤ RÝCHLOSŤ, ZMRAZIŤ POHYB** - *(kurz 9/2015)* .

ZIMNÁ KRÁSA

Každé ročné obdobie nám ponúka rozmanité motívy a záleží len na nás, ako ich zobrazíme. Napriek tomu v zime vzniká menej fotografií. Je to dané tým, že zväčša necítime pohodu, keď je nám zima na nohy či ruky. Podľa toho budú vyzerať aj naše fotografie. Preto nezabúdajme na dobré oblečenie a na náhradné batérie. Stručne si povieme niekoľko zásad pri zimnom fotení, aby sme mali pekné fotografie.

1. SPRÁVNA EXPOZÍCIA – pri vyváženom rozložení svetlých a tmavých partií na snímke to automatika zvláda dobre. Aparáty novšej generácie si vedia poradiť už aj s väčšími výchylkami. Zimné obdobie je špecifické snehovou pokrývkou, a preto musíme viacej premýšľať nad správnou expozíciou. Ak je v zábere veľká plocha snehu, expozimeter zaregistruje množstvo svetla odrazeného od bieleho povrchu a skráti expozíciu, takže sneh nebude biely, ale sivý. Preto ak prevláda biela plocha, pridávame korekciu +. Netreba to však preháňať, lebo sa dostávame do opačného extrému, že sneh bude zobrazený ako biele škvrny, bez akýchkoľvek obrysov. Obr.1. Tak isto nezabúdame, že pri modrej oblohe bude mať v tieni sneh modrý nádych. *(Pozri kurz č. 2)*

2. VYVÁŽENIE BIELEJ (WB) PRI FOTOGRAFOVANÍ – snehová prikrývka mení vzhľad krajiny, farebnosť sa stráca a farba svetla je značne kolísavá. Pokiaľ je scenéria osvetlená svetlom jednej farby, vyberieme jednu z možností **(zatiahnutá obloha, tieň alebo slnečný deň),** alebo môžeme nastaviť aj **auto WB.** Problém však vzniká, keď je na fotografovanej scéne viacej farieb svetla, ako bežne býva, napr. slnko a tieň. Dobre vyvážiť celú snímku nie je možné, preto vyváženie bielej nastavíme podľa prevládajúceho osvetlenia: **slnko, tieň alebo zamračené.** Konečný efekt snímky však záleží na subjektívnej voľbe autora.

3. FAREBNE ALEBO ČIERNO-BIELO – ak je v zábere okrem snehu aj nevýrazné, málo farebné pozadie, využívame kontrast bielej a čiernej. Farebnú fotografiu môžeme upraviť následne v PC. Vďaka tomu vynikne biely sneh. Opäť všetko závisí od toho, čo vnímame ako prirodzenejšie. Obr. 2.

4. FAREBNÝ KONTRAST – kompozíciu snímky môžeme postaviť aj na kontraste bieleho snehu voči modrej oblohe alebo tmavému pozadiu. Zapadajúce slnko dáva snímke krásny teplý nádych. Treba počkať na vhodný okamih. Ale pozor, slnko v zime zapadá rýchlo a zrazu máme pred sebou bezfarebnú scénu. Obr. 3.

5. VYUŽÍVAME TIENE – zatiahnutá obloha je výborným difúzorom svetla, ale fotografie na snehu sú mdlé, bez obrysov. Slnko v zime vychádza neskoro a na vysokom horizonte býva okolo obeda, potom zase klesá k západu. Práve slnko nízko nad horizontom nám ponúka možnosť využiť tiene a zvýrazniť štruktúru snehu. Obr. 1 a 2.

ZAMYSLENIE

Cez objektív fotoaparátu sa pozeráme a fotografujeme. Nie vždy však máme aparát poruke, inokedy sa zaplní karta či vybije batéria a skončili sme. Ale naše oči sú nám k dispozícii stále a používame ich celý život. Potvrdzujú to slová z knihy Kazateľa 1, 8: *„Oko sa nenasýti hľadenia."* Kam hľadia a čo vidia naše oči, je naša zodpovednosť. Práve prostredníctvom zraku sa do nášho srdca vkráda najviac pokušení a hriechu. Ako porozumieť slovám Pána Ježiša, keď nám hovorí:

„Ak ťa pohoršuje tvoje pravé oko, vylúp ho a zahoď od seba!" Nemyslím si, že by Pán Ježiš chcel z nás urobiť mrzákov. Ja osobne to vnímam tak, že ak prichádza pokušenie cez zrak, nemusím si doslovne oko vylúpiť, ale môžem odvrátiť zrak, aby som sa nepozeral na to, čo zvádza k hriechu. Je to každodenný zápas pre každého Kristovho nasledovníka.

Vaše fotografie motivované biblickým textom zasielajte na kontakt: amf@amf.sk

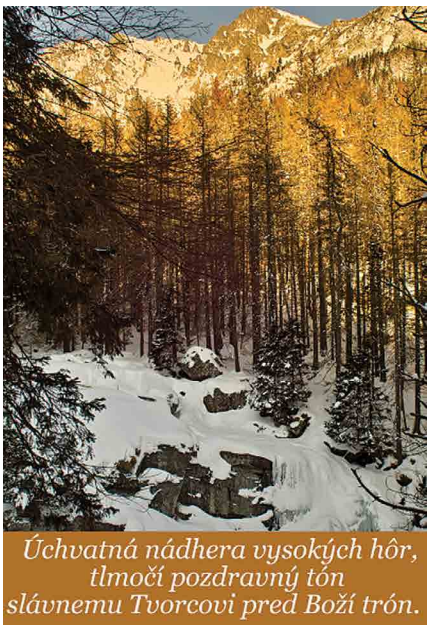

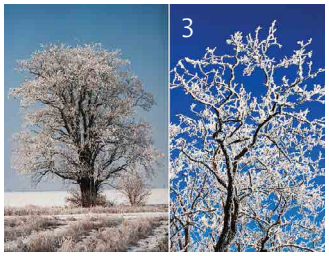

Inzerce v Rozsévači

Formát: A4 na výšku, časopis je celobarevný
Inzeráty neumísťujeme na obálku

Plošná inzerce:
Celá strana - 46 eur, 1 150,- Kč
½ strany - 26 eur, 650,- Kč
¼ strany - 20 eur, 500,- Kč
Řádková inzerce:
Jeden řádek 2 eura, 50,- Kč
Uzávěrka Rozsévače: vždy do 10. dne v měsíci
Distribuce: vždy v prvních dnech měsíce
Perioda vydání: měsíčník, kromě července a srpna
Kontakty:
Předseda redakční rady a šéfredaktorka: rozsievac@baptist.sk
Zveřejnění: pouze na základě dokladu o zaplacení inzerátu (do 10. dne v měsíci). Spolu s textem inzerátu prosím zašlete na adresu šéfredaktorky i kopii dokladu o provedení platby převodním příkazem na účet Rozsévače:
11489120/0900
Do textu je nutné uvést svoje jméno a slovo INZERCE.

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.
Články prosím, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem" na konci řádků. Dokumenty posílejte ve formátu doc , ne jako docx. Texty na inzerci zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!
Upozornění:
Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou. Příspěvky nám můžete zasílat i dříve, zařadíme je dle tématu. Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

Číslo **3 /2016** - **Veľká noc**
Uzávěrka: 10. 1. 2016
Číslo **4 /2016** - **Obetavosť - Sebectvo**
Uzávěrka: 10. 2. 2016
Číslo **5 /2016** - **Letnice**
Uzávěrka: 10. 3. 2016
Číslo **5 /2016** - **Čistota, zdržanlivosť - Smilstvo,** Uzávěrka: 10. 4. 2016

Ako byť krásna? (seminár pre dievčatá)

Diskusia:
Akí ľudia (dievčatá) sa nám páčia? S akými ľuďmi sa cítime dobre? Sme spokojné samy so sebou? Keby si na svojom výzore mohla zmeniť jednu vec, čo by to bolo?

Každá z nás je s niečím nespokojná.
Záleží nám na tom, čo si o nás myslia druhí. Porovnávame sa s druhými. Avšak každý človek je iný. Vždy nájdeš niekoho, kto je podľa teba krajší alebo škaredší než ty. V dnešnej dobe sa veľa hovorí o kráse. Miss Slovensko, modelky v časopisoch, herečky vo filmoch sú vždy upravené, aj keď iba práve vstávajú z postele. Možno máš aj ty vzor, na ktorý sa chceš podobať – herečku, športovkyňu.
Možno si povieš: „ Pekní ľudia to majú v živote ľahšie."
Keby som vážila menej, vyzerala by som lepšie. Keby som vyzerala lepšie, cítila by som sa lepšie. To, že v živote nemám úspech, je preto, ako vyzerám. Keby som mala inú postavu, krajšiu tvárička, dostalo by sa mi viacej lásky, viac uznania, prijatia.
Možno sa nad tým trápiš. Ak sa pozrieš na život niektorých krásnych herečiek, zistíš, že v skutočnosti nie sú šťastné a hľadajú uspokojenie.
Otázka: Existuje ideálne krásny človek?
Niektorí ľudia chcú urobiť všetko preto, aby vyzerali inak. *(Odsávanie tuku - 500 €, úprava nosa - 350 €).* Nie je možné dosiahnuť takú dokonalosť, ako vidíme v časopisoch.
Väčšina sa digitálne vylepšuje a štylizuje.
Niektoré ženy a dievčatá úsilie o krásu celkom pohltí. Túžba byť krásna je na prvom mieste v ich živote.
Boh má rád rozmanitosť. Práve preto nie sú ani dva kvety rovnaké. A nie sú rovnaké ani dve snehové vločky, ani dvaja ľudia. Keby sme boli všetci rovnakí, nikto by nebol výnimočný. Ale preto, že každý je iný, všetci sme výnimoční.
Počúvaj pozorne, čo píše Biblia: **1. Mojžišova 1, 31: „Boh videl, že všetko, čo urobil, je veľmi dobré."**
Nech vyzeráš akokoľvek – máš dokonale stvorené telo samotným Bohom. Neporovnávaj sa s inými. Si jedinečná. Boh sa z tvojej jedinečnosti raduje.
On (Boh) sa nedopúšťa omylov. Nedopustil sa omylu ani na tebe, ani na nikom inom.
Či sa už cítiš príliš tučná alebo vysokánska, alebo dokonca škaredá. **Boh ťa stvoril práve takú, aká si, a pokladá ťa za dokonalú.**
NEZABUDNI NA TO, KEĎ SA POZERÁŠ NA SEBA DO ZRKADLA.
Božie slovo dáva dôrazy na tri oblasti v živote človeka: na telo a vonkajšiu krásu, na krásu duše, na ducha.
Telo a jeho oblečenie – je to, čo vidíme ako prvé a podľa neho človeka na prvý pohľad hodnotíme. Pán Boh hovorí, že naše telo je chrámom Svätého Ducha, čiže Božím chrámom. O naše telo sa máme starať tak ako o svätý chrám. Máme ho pravidelne „upratovať" – umývať si celé telo, vlasy, zuby, meniť si pravidelne spodnú bielizeň i vrchné ošatenie. Žiadny lak neskráti dlhé, špinavé nechty. Žiadna ozdoba nevynikne v mastných, strapatých vlasoch. Žiadny spray neprekryje pach spoteného tela a bielizne. Dávajme si pozor pri upravovaní a obliekaní. Božie slovo hovorí v 1. Tim. 2, 9 – 10: „... aby sa ženy (aj dievčatá) cudne a zdržanlivo ozdobovali slušným odevom..., dobrými skutkami..." Nie všetko, čo je moderné, je aj slušné.
Každý z nás je jedinečné Božie stvorenie. Pánu Bohu na nás veľmi záleží. Nie sme všetci rovnakí, ani dokonalí, máme svoje prednosti, ale aj nedostatky. No Pán Boh každého veľmi miluje a dal mu niečo mimoriadne vzácne. Možno to na prvý pohľad ani nevidieť, ale po čase to objavíme, keď sme s niekým dlhšie. Prečo? To najvzácnejšie je ukryté vo vnútri *(príklad perly)*. To najvzácnejšie sa skrýva v srdci – *v duši človeka*. Biblia hovorí, že nie vonkajšia krása je pred Bohom vzácna, ale skrytý človek srdca, pokora a tichosť (1. Petra 3, 3 – 4).
Videli ste už krásne dievčatá v značkovom oblečení, ale pyšné, surové, namyslené, ktoré sa viac hnevali a závideli, ako usmievali? Nie všetko sa dá vidieť očami. Skutočná krása je ukrytá v srdci. Slečny podľa Božieho slova sú milé, priateľské, nenadávajú, slušne sa bavia, neohovárajú, nezávidia si, sú pozorné k starším, mladším pomáhajú... V spoločnosti sa nesprávajú vyzývavo, nepútajú na seba pozornosť krikom a prehnaným smiechom, snažia sa udržiavať poriadok vo svojich veciach...
A krása *ducha*? Už sme hovorili, že sme chrámom Svätého Ducha, t. j. dobrého Božieho Ducha, ktorý nás mení na „svätých" – „dobrých". Kto má dobrého ducha, vie iným pomáhať, dokáže ustúpiť, obetovať sa za iných, vie poslúchať, je čestný, spravodlivý, má silu odolať pokušeniu, váži si svojich rodičov, miluje Pána Boha a snaží sa žiť podľa Jeho Slova.
V Biblii sa píše: *Človek totiž hľadí na to, čo je pred očami, Hospodin však hľadí na srdce.*
To, čo vidíme – náš výzor – telo – podlieha času, meníme sa, starneme... Omnoho hodnotnejšia je krása duše, ktorá pretrvá. A potom aj starší človek môže byť krásny a cítime sa v jeho prítomnosti šťastní.

Podľa materiálov Detskej misie spracovala Miriam Kešjarová

„Marie si sedla k nohám Ježíšovým
a poslouchala jeho slovo.“
(Lk 10, 39)

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme. Ich autormi sú: M. Horáčková, J. Šindelář, Daniel Jelisejev, Martina Nedomová, Paula Turcárová, Tomáš Kováč, Michal Lapčák, Robert Pokorný.
Grafický koncept obálky Lýdia Bodnárová.
www.christianphotos.net, Photo: © Mamuka Gotsiridze / Dollar Photo Club, © Fanfo / Dollar Photo Club a archív redakcie.